

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثنا دے ہنخند خدای تدبیر انسان ی پد شربد او بیان لورکا او تمیزی
ورکا لورویو انانو پد نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پد افصح
بیان سر د پد ہنخند معجز او ابلیغ دی لہ کلام دیتو لوبلغا او قضی ستا بند او
پاس دی ہنخند خاوند لہ پد بیلیدہ نستبدیل خاوند او نذ بل بلور دوگر لہ
تشنیق دی دی پد انسان چخوب و خبر و پالی او د ہری بلینج وینا
ملہم دی درود نامحدود پر ہنخند پیغمبر وی علیہ الصلوات والسلام
پہ سو بدتی راہ بنولہ ہمہ را او رودہ

بیت

دی دی رہبر دکا ثنا تو تر دہ جارہم
دی دی نامور د مخلوقا تو تر دہ جارہم

خدای رحمتونہ دی وی ددہ پر اولاد او اصحابو پد پر اسمان د ہری

رہ ستوی دی اود پیغمبر دگوتھی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بہرہ عربہ ورکہ دای اود رحمت ور بو نسکور

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری
تہید زحوبی کرد و بنانہ دوی دوی خوش بچانہ

بخاص کچہ د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور
ملگر یوا و دده پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا دانہ
غورہ خاصہ ده اود نطق تاج ہخد دکرنا تاج دی چه خالق تعالی د
غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پہرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نہ کی
عزیز شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ الشعراء تلامیذ الرحمن و گل سوا
اود دوی دنیاوی برکہ داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پہ
موی اود خوب و زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک سیم او پاصل پبتون
یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی وینا و بخت سیم او دپشی
اود دپشی ہی ہم دغدگار دی دادا دیروقتونہ تیر سول چه ماغونہ بندہ بہ زہ دپا

شاعران

شاعران تذکره و کاتبان احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی مانه فراغ نه
 مرا کاودا بیلده می پد زره کمی و پد سوه سکه چید پرقند ابرد ظلم اورد جنانو رجم سرت
 به او بیجا آرام نه درلود او نه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمر ل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی مورب خلاص کرولد بغو ظلمو شخه او فراغ سوه
 زری و نه ز مورب اوز مورب ملک حاجی میرخان علیه الرحمته دوی له قند ابرویا سته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کرل نوز ماز پر فراغ سوله اندوه او قلم می بردا

بمغده وقت پر زمانه ابرادی خبر سوز مورب دپنبتنجا دسترگو تور امام المسلمین و

ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 دپنبتنو پادشاه حسین بوتک پد ملکانو کی دی دی لوی ملک
 در حاجی میر غنملی زوی سمنند خالق دلدوی سلطان داعمی

نوی زه و غو بنتم خیل در بارته او مانه تی تشوتیق و کا او الطافی بنکار کا
 پر دا خله اراده پوره کاندنم او دپنبتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چه ز مورب پادشاه او دبنالم خیلو در پر سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 بیخنده هم دینی وینا خاوند او دپنبتنو د شعر شو قمن دی نوما و غو بنتمه چه ژر ژر تر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سی بنکاره دوی پر ماله د
 د یرو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او بغه وقتونه
 زیدیم له وگرم یو شخ می دیرسبه حالونه اوریدلی دی او اوس بغه هوا
 لک الله په غوښتی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دن
 مراغلی دی پر پته و او نو بنکاره خالق تعالی دی لقوله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دایم په دغه کتاب چما
 او رځ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د بغو شاعرانو پر چورا
 دوهمه خزانه په بیان کی د بغو شاعرانو پر اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د بغو اربینو او بنحو پر دوو د پښتو زندپانه

لمی خزانه

د بغو شاعرانو پر پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی بنکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدة الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 بچک په التزکی دیزیدلی و په سنده پوری ۶۶۰ هجری کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولوت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کرل بابا هوتک چل قومونه را وتول کرل او د سره غر سردی پر مغولو شخړه بوتله
 پر دی جگره کی مغول تالا سول او د پښتو گونډیو دیر و وشرل ماته چل پلار داود خان
 داسی نقل و کا پر سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی لجنه سو پر لوی شو
 د امر به برینا لکه کا په دی شخړه کبش پښتانه لبر او بی خواک و پر د سر و مغولو
 پښتانه را غله او اخیستدی و کا نو یو شو غنبتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لور پښتانه داسی بولوله او په غیشوی د مغولو تتر نه شیرل غنبتلیو میر و
 چه داسنده او ریلله په جگره تو د بدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو و لاره
 او تولى پښاکرل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ويلي
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | وگره جو راته پښور دی

پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 غنیلو تنگ کری دامو واردی
 پہ پیتھائی پلھو دی
 آدمراغی غنیلو ماسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو پہ غشیو کری وارونہ
 ورو بانڈی کری چنل ترونہ
 زما دزلمو وینی بہیری
 میرٹھی مزغلی او تر ہیری
 پینتو ہلی پرغرہ بنگ دی
 مہال دتوری دی دنگ دی
 زلمو پرتنگ ٹانوندہ کری
 دپیتھائی محلی ساتھ کری

ہم پہ غرنی ہم پہ کابل راغی
 مغل راغلی پہ تلوار دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 پرتنگ ولاورد پیتھاسی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دتیر و تیرو گراارونہ
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 مٹھکی او غرونہ پہ سر کیری
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 سور غری پہ وینو دوی رنگ دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دینن پہ غشیو مو پیدہ کری
 پیرکلی بانڈی مغل راغی

نقل دی پیر بابا ہتوک د مغلوسہ دیر جنگونہ وکرل اودار غنڈ او پوری خواہ
 ی وشرل او ہرکلا بہ داترا او مرٹھی غنیلو پیردوی یر غلونہ کرل او پد غرونو

به مغول ننو تل ابابرتک پر سپین بریری سو عمری نه او ایا کال و په سنه ۷۴۰ هجری
 وفات سو ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا ابوتک
 مشر زوی او تر بنفد پلار ورو شته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کړه نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قو تمند سړی و په جنلو کی بدله لسو تنو سره بد و په بنف
 سنه چه ابابرتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی د ایل پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کی دیر خپلوان راټول کړل او هلته دی کاریز ونه و کبل او خپل زلمی ی
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو و دانیو غوږین سول پر سیوری ی یرغل دکا او د
 ملکیا بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعی
 و لار مرغی او بید و ب ته ضعی هم و خا ته و انزی خوا ته هلته دی خپل زلمی سره ټول او ب
 راغلل مغولی و شرل او سیوری کیا و دان کښ هسی نقل کا پر په سنه ۷۴۹
 هجری کی په پسر د ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت کی پر نومو
 او خوار کړ غاری غاری بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خند و ته راغی هسی سنه
 سی ویلی اسنډره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی د ترنگ بهیږی غاری تر غاری ه زما زگی خو خپل لالی غواری

که رسیده مروده + دترنگ مروده + خاوند دوح + چه در کی صومع زما نپله مروده
 که نیز دی نیزی + یزد بیلتون دی + نزره نیز و رمی + چه ویر ژر می + چه غم ز بون دی
 که او رمی او رمی + چه زرمی او رمی + دا او رمی او رمی + دویر نیز و نند + بل ۲ میر چه زور دی
 نختند یوسه + سپینی سپو بر میه + ورته و وایه + چه ترنگ مال کرم + ستاده خو لکنیه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاردی + پانته لیاردی + سوبی جان آن
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگ یو او بد لر کی مر او ای او دلته درود
 دیوی شندی او بلی شندی په نله او غز و لهن بند سو پیر ترنگ یو بل جور سو سیار بابا هم
 پردی پل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه روح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابای ه لید چه غشی تیره ه غنیه شنی پسته
 و کا چه تر بوز دا شکر می بنه ویل د مغولو په جگړه کی سا ملاتیر عم ملیا بابا دعا ه کره ورته
 چه تر بوز تل سو بمن اوسمی و ایسی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته تی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه ورخ د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغولت
 د عیار بابا په کلا کی شرک نه و پیرته له بشختیو نور بابا چه خبر سو شاری جان جهن کورت
 ته در ساوه او په یوه تنی مغول شمل او دیری مه کړل دا هتول د ملیار بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سرهینی مرتبه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید محمّدی و خاوند تعالی ده ته بکاره کمالات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجت و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصت سواد و خپله اولاد و سر
 راغی که کسی شخ غوری سرین ته او کله به ولای د غندان غزه ته او هله به بی خدای تعالی
 ستایه او ستاوخه او په کال کی به یو ور تلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه به ی کوله او پسته
 به ی هم زیارت تدور تلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نو خاوند لوی او
 او هغه وخت په فریبون د کسی غزه غندان ته تلی لاسما عیل بابا په ده سپی دیر
 و شریک سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 ناست و د دوی کور و د کسی پر غزه نو فریبون د پلار او تره لخوا په تگ او نصت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه د اسی ناری و کړلی
 که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غزه شخه + مخی فریبون دی
 که وروږه وروږه + فریبون وروږه + تد بلیتون کړی + زما ویر ته گوره
 په چو مرغی له + توری کړغی له + همزونی پاته + شخه شریک له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاسره + چه پیر مونکری + زموږن کهول د اریه

زنده می رپیری + یارمی بلییری + بیاتون ی اوردی + نجان پد سو جیری

نقل کا چه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه

تلاویح د فریبون بابا

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

نقل کا چه فریبون بابا و لار چه مرغه کی میشت سو او هلمته هم وفات سو چه کال هجری
 و ۴۱۱ و سو سته ی زامن هم چه غوره کی او سید له او کا سی اولاد بیارته
 و لاسه د کسی غره او پشین پد لتو کی میشته سول او د کند او ز مندا اولاد و نه چاره
 سول او لاس ل دنگر بار او خیر او پینور لقی ی و نیولی

ذکر دقه و قاله اصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوریاضیل سرمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی د شیخ عباس زوی و پد عباس د عمر اوی د خلیل زوی د خلیل
 د غور یا غور یاد کند ابن خزینون زوی و پد حضرت سونجی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلا م علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا پد د خزینون علیه الرحمة مرگ پد مرغه کی و
 او اولادی هم پد امر غسان او مرغه او پینین کی سره پیاره سول خنی در برول د
 بزوب او کو بزک غر و ته او امران او حسن د شیخ متقی درونه پد پد پد غره او سیدل
 پد ورته د مشرور و ور پد نامد مشهور سو د خواجہ امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور پد پینین کی و پد هوری ی زیارت دی یو بل و روری و پد گرام کی شیخ دی
 نقل کا پد شیخ متقی قدس الله سره پد کال هجری ۱۰۲۳ هجری زیدید لی و او پد عمر د پنجه
 شیتو کالو د ترنگ له دوده پد غایه وفات سو او پد پد غنوی لوی شیخ دی پد
 کلات باله سی نقل کا پد پد پد غنوی شیخ او بد زوی او د لی د لی پستاند او اولاد د
 پد پد دوی دده زیارت ته نقل د ترنگ له دوده به ی او بد و رسد و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهر دده مشر زوی دده پد زیارت کی دغه دیر تبری و که ی نقل د متی بابا
 له قبره سره نزدی او بد مراد غور حیدری او هسلته بهانده پینه پیدا سو دا او بد تر
 اوس هم بهیری او زایرینیا حکا چینی نقل کا پد شیخ متقی بابا لوی زاهد او عابد

او پر خاوندین سری و دده اولاد و لارل او پد پیښور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستاندره اول شنه زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غنمان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای سینہ
 پد غن کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او اسی ما جاتونه ی وویل پر درونه
 ی ویلی کول دغه پر شرما چنده پلاره او بریدی و پر نقلی کا ندم

شعر

پر لوی غر و هم پد دنتو کی		په لوی سهار په نیو شیو کی
پد غار بوغ او پد شیلکو کی		یادویر تر لوبه شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تدا سری دی

جندی زرخون کد پد بیدادی		د برینا خواته پد خندا دی
ترنگ چه خردی پد ژمادی		دا ستول اغیز دینی ستا دی

موله بنکلال دی ستا لدا سه

ای د پاسوالو پاسد پاسه

یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی	کد لمر سو بنام مخ ی سپین دی
لکه سندهاره مخ د سین دی	که غردی بشکلی پر تمین دی

شاد بیکلا داپوشده ده

دای یو سپکده ننداره ده

دشرفند و بزمی بکنس چلیبزی	دلته لوی غرونند زر غونبیری
سترگی لید و ته ی بسینبزی	بورلوی شاه خراگر بیری

لوی خاوندده موله تده می

تلد نری په بشکلیده ی

بیکاره ی لور پور کمال دی	خاوند بشکلی تاجال دی
تادقده رت کلمکی شال دی	کده و ریح که شپه کد پیری کال دی

شاد لور و نو یو رناده

دلته پور بومره تما شاده

سوی دمشق پ سو خنداوردی	نرپه می داستادینی کوردی
بیلدی بیخ دی و کر ی پوردی	رپه ی و تاقده ستا پروردی

ستا و جمال پهلید و بنا ددی

که ندوی دغز نور به یاد دی

ددی نری په عشق سبی دی		په غزه کی ستا عشق شیلکی دی
ستا و جمال خری برشی دی		که غمت که وور که پنهنزی دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستا و جمال په ننداری سوی

تیاره خیره و لوقول عدم و		نه بسک نه محک و تور تم و
ستا و جمال سوچه پر تم و		ندا ابلیس شی آدم و

په سو بنکاره ^{ری} بنکلی دینا سوه
 د پینج پر لوری ی دنیا سوه

د بنکلی حج په تماشا سوم		مزه چه خرنند پیری دینا سوم
لجنلی سستی را جلا سوم		ستا پر جمال بانده شی سوم

په ژمی اژام په بیلتون دی

بیمه پر دیسی بل می تون دی
ای بهای

د کړو

سورہی می اور ی غامی غامی غامی	و گریہ ولی متی شاری
چیل تون او کو برو کل مزای	تہ غوامی تہ وای تہ باری

چو منی چہ بیل سی بند خواسی
تلی دین پہ لور شامی

نقل کا وہی ہے شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دغذای سینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و او کو برو
بد ہفہ پار کی بوغول او ہر چاہ ویل نو بری ژری ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
کتاب ی داخست او در دستہ نسخہ شکر کندہ پر شہ سو

ذکر د جهان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہبہ الواصلین
شیخ کتبہ متی ذی غوریا خیل چیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا یخ سورہی
تخہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبہ علیہ الرحمۃ ہسی وای پی بد تا یخ سو
کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی وچہ پہ کال ۱۲۶۲ھ ہجری دغور
پہ مندیش کی امیر سواد جهان پہلوان ی بالہ وای پی دغور کو رتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
پد خلافت کی دیر لو مکونہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و پد پورہ

تن لہ سلو جنگاور سہ جنگیدی خدی نو کروہ بالہ پر معنی دہ کلف اوسخت واپی پر
 امیر کروی بد پد دوی نہ میں دورگی واد ہستہی مانی درلودہ پر کھتہ دندیش پشان
 و او پد غنہ خای کبری بنکار کاوہ او عشرت پتایخ سوک کی راوہری پر دا امیران لہ پیر
 پخوہ او باشان او بستگی و او دہند سورنومی لہ اولادہ دی پر دسراں لہ پینتہ و
 امیر پو لہ پد ہند دعوت کی شریک و پر ابو العباس سفاح دینی امید مع جگرہ کی کہ او ابو مسلم
 ی ہم مرستی و تاریخ سوی محمد بن علی البستی داسی کبلی دی پر دعباسی دعوت چنگو کی پر امیر کروی
 دیری سوکی و کرمی نوزی دابتونہ دو میل پر ویا رندی بولی ہند دادی پر شیخ کتہ علیہ السلام
 تاریخ سوکی را نقل کرک دی

ویای نہ د امیر کروی چہا پہلوان

پہنہ و سندہ پر تنہا او پر کابل منتہ	زہیم زمری پردی نری ملا اقل منتہ
لہا اقل منتہ	بل پد زابل منتہ
پہ ژوبلد یونم یر عالم پر تبتید و نوبانڈی	غشی دمن می خئی برینتا پر میر منو بانڈی
لہا اقل منتہ	پہ ماتید و نوبانڈی

زاد بریو پر فول تا ویری بسکت نمذ و پویای | د آس سووی محکمہ یبردی غرونہ کا ندیم لکامی

کرم ایوادونه اوجار
لما اقلنسته

عرج و با بیان و تخار بولی نوم زما په اودوم

لما اقلنسته

دجیره الود پر شونو نم تبتی پلن رانخه

لما اقلنسته

پاداری می لویاوی دکول و سور و لیه

لما اقلنسته

دوی پوادینه بنده با هم بنده روزنه نوم

لما اقلنسته

نمی زما د نوم می بولی پر درج ستا سوال

لما اقلنسته

زما د توری تر شپول لاندی دی بر او جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمهوزمانشی لونی داری دین رانخه

بر پی ندون رانخه

د زونج سو به می دتوری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

ضپلو و گرونه لور پر زویند لوم

قلی و دند لوم

پر لوی غرو می وینا دومی نه پنجه و پیتال

پور نم شو میاشته کال

شیخ کتبه علیه الرحمة تاریخ مور نقل کاچر امیر گروه عادل او ضابط او دینی وینا خاندو

ده به هر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ بیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داور پر فیلکو

خاندو سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة
 شیخ کتبه پکتاب کی در غوغی پستانه تیایخ سوری
 بی نقل کا چه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد زوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بنده اشعار ویل نقل کا چه سلطان محمود غازی پرنور باندی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد جگره و کوه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دآ بنگران پد
 کورت کی هفت چه سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غزوه د بند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و د امیر محمد سوری پهر گکی داسی ساندی و ویلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده
 و کذ فی القصیده

ز مولوی هر گل چه خاندی په بهار
 ریزوی ی پانی کاندی نار پزار
 دیر سر و نه کاستر خاور د لاندی زار
 د بی و ن لودینی توی کاندی خوشخوار
 لاد کوبدی داری تیرو جبار
 رستان شنی صغلا کاند کا پزار

د فک لچارو شه و کرم کو کار
 هر غمخوار چه پدید یا غوریده و کار
 دیر غمخند د فک پشیره شند کار
 دو اکن سره نول پریاسی مری
 چه لبرعدی زمردی پی زنگلو کی
 هم ی غمشی سکینی دال د ژوبور

چری ملاوی نکویری بغتلیو

پیوه گردبنتی پریباسی لبرمه
 تیر تیری شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر ترلو لور نگیری پزیره لاراپه
 بیج روغی می پزیره نسه ساله خوره
 له تیر بودی اونبی خاشی له اور محیو
 بند لاس و اضلی لخور بند لوری
 بند زره و سوخوی په بیجا بانڈی
 بنه وصل کیری مین لیل مینه
 ساله لاس دی پراته ژوبون گیری کا
 کله خوشی کاندی مراندی دزی کیو
 کله تکی و اچوی پر ناز و لیه
 کله غور سوخی و اکمن له لور پلاز و نو
 ز موجودیر زره و لودنن یا و غشی و دشت
 پر سو رو بانڈی ویر پر پوت لیا سه

دافلک پر و کاشه کا بی گزایر
 ندی غشی نه لندی وی ندی سپار
 ساله لاس ندی بیج کل بلیه خا
 پر نسلو او سو دی دغم ناتار
 بیلوی په ژر اژره مین لیا ر
 چیمی ژاری پورت ورت ساله شمار
 بنه ملا کیری لبی و زولو له ترار
 بنه پیر لویزی له گردبنته له مدار
 بنه در ملی تپونه د افکار
 هر پلوته تپی زره و نه چچار خار
 کله تیر باسی و گری هو بنیا ر
 کله شیر کیری گریوان د مخنی چار
 کله کبشینوی چنار و وکی با دار
 و دشر و بلله په دی غشی هزار
 محمد و اکمن په و لاری پیل دار

یو وار سو ایس پلاس د میر شمنو
 په سماوی ودان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کسبیت
 تنگ لیلوره قید مینه ده خلکه
 سر زوی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور مخزی سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غورون
 نه بنه ز غور غور د بید یاده
 نه غورول بیاز غوریزی پلا سینه نو
 نه له غور بیار اخی کاروان دینکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی توینه
 د اید ش پیر محمد ولله له نریه
 نه بنکاریزی هغه سور د سوره پلوتو
 چه به نخلیو په تنخا پکی خند له
 هغه غور په ویر ناتار دواکن کسبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دوکا

اشغال ی وگر قبر له بلوار
 په تکیه و پر دست جهان او خار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 دن مرید بیر یو کله وی شوار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 دا کر دنگی ساندی لی پشور باس
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه با می بیاصیده کا په کهناس
 سزا درومی غورته بیاجوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 چه ویر نه دی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی هغه لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 هغه غور سو د جاندم غندی سورامه
 محمد غندی زمری د مرینی بنکار

ای دغور غمناز پر شتر سنوی غبار
 لاندی بانڈی سپرہ ورک سی دا شعار
 پر شوک نگرہی پہ نری بانڈی قراہ
 پہ نری بہ ندوی ستا عدل سا
 ہم پر ننگہ دپہ ننگہ کا خان جبار
 ہم بویاری ستا پنوم ستا بہ تبار

شین زورگی نلک ولی لا دلاوی
 محکمی ولی پرین دلو پیر لوزی
 پر زمی غندی واکن ٹی لچمان
 معخ پتای محمدہ دغور لموی
 تہ پر ننگہ وی ولای پتنگ کنوی سوی
 کہ سوری دپتنگ میر کاندی دیر سول

بیجنت کنس دودہ تون زغوبہ واکندہ

ہم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دینکارندوی علیہ الرحمۃ پر دغور و پوہ سپدی پر شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ علیہ کنسای دی پکتاب لرغونی پشانہ کی پر پیاریخ سوری کی دی پر بنکارندہ
 بیستہ دغور و اوکلہ کلہ بہ پیخزند او بست کی ہم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دینروز کونہ کو لندال و بنکارندوی د سلطان شہاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بپادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بیغدہ وقت پر بیغدہ سلطان پر بند برغل کاوہ
 بنکارندوی پر شاعر او عالم سوری ہم د بیغدہ سلطان پہ لبروکی و او ہسی
 وایں پر بنکارندوی پمحد کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری پر بوللی دی محمد ابن علی وای پر بست کین ماده دلو لغو غت
کتاب ویدی اوده بخد شخی دغه بولله پر د محمد سام علیه الرحمة ستیند د کبند

القصيدة في المدح

بیای و لولنل پد غرونو کی لالون
طیلسان زمردی و اغوشه غرون
مغیر و بانڈی و بنکلل بنون
زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون
ہسی و گانل غتو نوسره پسولون
پچھلا سی سوه رائد خیارہ بنتون
چہ پر ہسک باندیل بی سپین گلون
لکھ او بنی دین پد گر پوانون
لہ خو بنید سروہی لہ سینگون
تو ارا غلہ لہ ختند کاروانون
پر تی مگر میچ سو پد پو کرون
دوچ بیدا او غنی کر لہ بنتون
کبچ پوننی چہ پد بن و کابو غون

پر لی بنکھونکی بیا کرہ سنگارون
مخند سند ر بنون شد غنی شنی سوی
دنیسان شاطلی لاس و مجید و دی
دغتونو جنبری خاندی وریدی تہ
لکھ ناوی پر سور تیک پد تندی و کا
مغزلی پر اور و خوشنولید
زرغونو محکو کی حل کا لکھ ستور پد
سپینی و اوری و یلمیدہ کاندی بہیری
بر پلورنی والی بہاند خاندی
ہر پلو دگھو و بزم دی لولنی
دیسچ پد پو ہر و روزن بیاوند
لہ سرو خوا روی آغلی گل راویست
سری جاجی پر راست کر لہ اشکر و

پد برینا چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلی دی پر بند یو
 دیو پلو حوج سور کړی پسرلی دی
 د بندار و پد تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورنگ لخوائی خلگونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایواد غورنگ
 پزابل چه دبری پرنیلی سپور سی
 نهی شوک حوج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند و سندر غل کا
 چه پسرلی چه ی تیزون په انگ و کا
 نه به د تلخی غندی رون ستوری پد سیک خلی
 نه به راهی جگر ن د سینا پلوری

تو اوچندی سره پیودی اشکنون
 لکه پخلید غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اجوی لاسون
 چه پرو او رو باندی حل و کالمرون
 لکه شش باقی شبا کاندی سیندون
 بند حور سم د سلطان پخصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توری تده تینگری کلک داون
 تور ستهان ی کر ناپا بجا دون
 لونی توره نری چه شهابون
 خاره خاره تری سولل د زون
 کوشه پور تده سی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خواه ند شهاب لری دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگرکی سینه تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی یرغل کا نذی
 چیان سیندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بندر اعلی کا نذی
 پینتو تخا بنجلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرغونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج چه لمر شر کیری له خا تیسری
 که بر میجو وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگرکون به ند کینینی لر غلو
 زمیری کله کا بی خان که بر غلگر یو
 یا به جنگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تونون د بمبینو
 پر نواوسی ته تل دین شهاب

د دوا تو سوری به پوری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده بر غلون
 چه د غوز بادار می پت و کا ز غلون
 په پر تمی زمیری یردی په زنگلون
 پر او ب و و سوری د غوز یا نو بنده یردن
 غوری وی په تشند و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیله پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید میخیده چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به پر یردی د ازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متون و بر یرون
 یا به پر یردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پیو نیو او اودن
 نوم دل ۵۵ پر دیرج په خند لون کاسی

خوراندی ساپتوره دهنده لوراید | | شوچه نست کرمی لدریزی بود تو نون

سا پزیرمه د خاوند لوی خجتن وی

مور نو سا پیرسته یونده شوچه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
 په لرغونی پيشانه کښه سی حکایت کا شیخ کتد رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
 په سروان په ۲۲۳ هجری قمری زیږیدلی او په بخت کوی لعلک او فصاحتی
 لرستنه وکړه او وروسته ور په عراق ی یطوطو د یو لویو ائمه شخو صبح وکړه او ابن خلده
 چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کښه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربو بلوغت
 او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قمری له عراق بیا تدریجی دری کال وروسته
 په بخت کوی وفات سو نقل کا چه ابو محمد پیر بی او فارسی او پښتو شعرونه ویل او هغه وقت
 چه دده استاد ابن خلده پیر کوی وند سو نودنه به ی خدمت کا او د هغه شخو بدی خوا بزه
 شعرونه په ادب کوی دعربو او دریدله ابو محمد عربی شخو په پښتو دخیل استاد دیر شعرونه هم
 را ورمولی دی ابن خلده چه یو ظریف او ادیب سری و پیوه شوی درهم سالی دی
 او ابو محمد هغه شعرداسی په پښتو را ای ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نر او در همون
 در هم خاوندان تنه کی پویه -
 پر نری کی پنچو پیش ندون
 داویناده رشتیا نینه له رشتون
 نوزروایی داخو سوخی دی تیزون
 در هم دخاوند بر خای پر تمون
 ده وسله که شوک پکانی قانون

تر هم بنه وینا کاندی پیری ویند
 ژبور ورله ورسخی وینای اروی
 که در همی ضنی ورک سوسی نسلی
 که بوا ای سوخی و بولی خلق و بی
 که بی وزلی و وری رشتیا جنبره
 بود در هم بندی هر چاله لوید بر خه
 در هم ژبه ده که شوک ژبور کیرتی

نقل کاچه ابو محمد پد پشته یو کتاب کسلی وچه په سفد کسلی د عربی استخاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی واد نوم یو د سانو و بزهد

ذکر د عارف سربانی سربان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار

قدس الله سره لکتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کسلی دی پکال

۹۵۶ هجری قمری داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخ کاکری علیه الرحمة نر وی و خله

چه دی د غور بری نواته و لاله او سلته بیشت سونو خلقی اولاد داس پکا کړد کبش

مشیری

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاددی اوتیمین رحمت الله علیه زاهد اوعابد اوولی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپوروب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پیکجران کس و اوسید او دغلا و این حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولویا و تخی نقل کول اولاله شخ و اوریدل
 شعر

گیبج زکاد لمر خیره سو ه زما پزگور دویر تاره سو ه
 دبلیتون ورح تورده تیاره سو ه
 ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی
 زرمه می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شخ تاورین دی
 زمرغون له او بنومی سادین دی
 پنول نویزوم چه تا خون زعی
 ندهر بیایم ندهر بیای راسی ندهر تیاره شپه زما رناسی
 ندهر شهی راته پخلاسی
 بلیبزی پیری اوس دیون نعی

دقتبستن پارودی هیرمی نذکری آغلیه مخ په پد یا نذکری

اور بل دی پرینو دی واتدکری

پر ما دبل اوسر کر وون راغی

ذکر دکاشف اسرار عرفان شیخ بستان بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیہ

الرحمة لقد ما تخریت کا په شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ و پد سنور اوکری کور و دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم دضای ولی و او د سنور اوکری راغی بلنمده پر غایر په پیوه کور و له

بسن او سیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستان له پلار و دیر فیض و موند

د په طرانی ولای هندوستان ته او هلته په بنلو پینار گزیدیدی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت پر وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیاء الله په بیان

کتاب د بستان اولیاء ائینوس او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور اوکری

کبسن د حسن خان بی شیخ په کور کبسن لیدی و پچه په دی کتاب کبسن شیخ بستان علیه الرحمة

د دیر و پستیز اولیاء، حالونه او کرامتونه او خوارق دعادت کبسنی و او دیر دیر

اشعار هم را نقل کیری و لنور و شاعران و اولیاء چلو شعر و شکر دغه شو ما د چیل پلار

له خوئی و او ریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی

شجره به لیدی بو لی

اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 دینی اور وی زما زرتگی وریت پہ انگار کینا
 خود بدو یلمیرم پرمی زرد پر تامفتون کینا
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 وکد نظر زما پر سال پر پرت رنخو ریکه تل
 زرد می قاشقی دینی سورد پونو خیل سید تل
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 له درد سوز تل ناری او غلبلی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نه تیکان و نه نیم
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 د خوب و زرد بحال تهی ای باد و آسمان
 د خیل عزت پر وی بستان ته که دره بهر شند

راسه گذر که پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر که پر ما
 پوسیر ناسور سید تل
 په اور جلیل سید تل
 راسه گذر که پر ما
 کربوی سوری و همه
 مزاحت کرند یه نیم
 راسه گذر که پر ما
 می دی دزلو همراه
 کرمی له قاده گواشن

اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما

ذکر امیر انصاری شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 پڑھ سہ پہ دی چہ کامران خان ابن
 سعد خان پینہر صفائیں پہ ۳۸۸ سنہ ہجری قدسی علی صاحبہما التجدد والصلوۃ والسلام کی کتاب
 وکینس چہ کلید کامرائی کی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۶۸۶ سنہ ہجری کی کتبلی اولومہی اعلام اللوذی فی اخبار اللودی دی ہسی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سو نو ی ضل زورہ پستیختا تہ دلیری
 چہ سخو غہ خلق دا سلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال دکی پجو و گرنہ میہ اولتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانفرد شیخ حمید زوی پھلان کین د ملاحظہ لدا ستا نحو
 سرہ کینوست اولدہ کی تھی دا الحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمرل او وگر چیدی
 ددوی پہ اعتقاد اولمحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہ مفا ت سونوی پر خای دفتر کینوست
 او دا الحاد تریج ی غورہ کی او قرا مطہ ی راوتل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضتہ ی داسی پارہ کی و سبل ادوی ستون

پاس کی

دالحا پلوردی تر پل	نکوہ دی زمرہ کوراوہ
موز روئی پہ نہ پارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون ولی گرد ہیدلی	چہ دی گوئی الی ادہ

سېغه گره دی ادس آره که
 لودی ستاپنا مدیک سو
 لفر ندوی له کهبال
 زهر برغاده تاله گره

چه پلرودی رن او ه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد ساغاده

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون دا

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گره می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی نوی سنتی پیم
 قرانی دین پر دایمی
 دای تورتاسی درد هوی
 ه د بنغو دیناوی مغز ه

زه لرغون خو ملحد نیم
 که ملحدیم د دیندیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس هم گره پلرغون نیم
 د تورا نو ته تیار نیم
 د حمید له لوری کهبال نیم
 زه گره په آره نیم
 زه من ستاسی پد تلدیم
 زه لودی مید شو زه نیم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقضوا بحیل الله المتین

ذکر در مقبول را با شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت اهدا کردی نویسنده پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پد دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پد و دان کی ژوندی و هسی وایی پر شمر شاه تد خلقو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سوسی او د شیخ شراب و یمنی پر راغلل شیخ پچنیل
 کور ناسته زو صراج او پیاید ورتد پراته ده خوار می د پادشاه سرنی پر راغی وی ویل
 ای شیخ پدی پیالده کبش تر خوری شیخ ویل راسد ته هم ی و خوره سیری پر صراحی بز کده
 پر پیالده کی شیلدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 بعزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه لوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنده
 مشو ند په پنتو او فارسی او د بنده وی ویله د پنتو یو شعری دادی

پچنیل کارگری پچنیل انکارگری
 تخو تادری په صفتو نو || کله باد ز بیم طله می خوارگری
 کله می نوزگری کله می نارگری

عیسی پیران دی پدی شیونف
 کله می یارگری کله اغیارگری

دیو دا

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 په مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و په سنده وستان ی و سلطنت لوانه سکه کړه او د هغه ملک له لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سر سنده د اسلامخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو په وروسته
 پر دبی خطبه اوسکه و وبله پانی پیت اولاهورا د پانی زوهارا و ناگوری
 د هکسان تر ضن و پوری و نیول او د سنده و انود را چه مانو سره ی سخت جنگونه کړه
 او اته دیرش کاله ی پر سنده وستان سلطنت و کا او دیر عادل و عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری و فات سوله پیر وای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک و جهان کش بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة و فات پد تبه د جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنس سی کنلی دی چه په سنده وستان د برسات پموسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره او د سلطان بهلول پادشاه
 په محمد کنسبی و و یله

رباعی

ضمی اوریحی ژاسی له پاس
کو یله بوخ کابلیتون له لاس
پد بغه لونی کو بر پچول تا
دا هر سیا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پد داربای د لغو بره پجواب ی داربای سمهستی وویله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزغون کرم پد وکره راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خولی د عدل پد درو روون دی
جهان بز یب سوی ز مال له لاس

ذرد خان علیین مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة

محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پد خوشحال بیگ دشهباز خان
تله زوی و چه پد ۲۲ لاله هجری پیداسوا و د امان خوامرینی او غبتلی و
خوشحال بیگ شو کال پد بندهستان بندهی و او بیای له مغولو سره ویری جگری و کیری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی ترمک د بنمنی و کیره او پد دغوتا و کبشی مر سو نقل
کا پد خوشحال خان بیگ د ختکو سرداری کر له او هم ویری زامن ی درلود
پد لؤل شاعران و او پچیلد خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریند پد دده

رباعی

خضری اوریحی ژاوسدی له پاس
کولید بوخ کا سلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچزل ستا
داهر جبا کاستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی دو یله
رباعی د سلطان بهلول

مک بزغون کیریم پد درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل پد درون دی
جهان بزیرب موی ز مال له لاس

درد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ د شهباز خان
تقله زوی و چه پیر ۲۲۰ هجری پیداسوا او دوشان خرامرینی او غبغلی و
خوشحال بیگ شوکان پیر هندوستان بندی و او بیای له مغولو سره دیری جگری و کیری
او داورنزیب پادشاه سره ی ترمرک د بختی و کوه او پید د غو تا و کبھی مر سو نقل
کا پیر خوشحال خان بیگ د ختکو سرداری کر له او هم دیر زامن ی درلود
پیر لؤل شاهان و او پچله خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لریند پیر دده

غزلونه دریس بندوی او هله هله نزلیم چه شردایمی او فقایدیم دری نقل کا چه
 خوشحال بیگ دسوخلو چه بند کینی دادهد در نته سبور کچوت بندی و پستانه ختمکان و لاس
 اوددی ای هغه بند یخانی را دیوست اوزنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته وار سیدی او هغه پادشاه سمری جنگونه و کیرل د خوشحال بیگ علی اکبری زومیری
 او هله ختمکان پراته دی نچنگو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید پر فقه کینی پر پیتو را و ابر و له او دیر کتابونی د کینل
 او چه کال متله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پخیل بیاض د خان علیین
 مکان داسی شوون کینلی دی چه زه ی هم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

چه خبر دی در اقلور باند و شتی
 د اضا یاری د هم گندی بز و شتی
 لاله کینت چه باران سره او بد شتی
 که چه پیوند رستی در دهم زو و شتی
 که د زنی سبب ییاد ما پخولد شتی

پچاته کات می سترگی په خاتمه شتی
 ته خواوس لمانه و لاری سرور شتی
 چه دیدن د محبوب و کرمه تازه شتم
 کوره تارا باندی کومی کوهی و کوی
 چهار مان د هغه وقتیم دینخ دینا

خیز یار جدایی بسی کاری	لکه روح چه له وجود پوآته نشی
نخسته بوزن مددیار اسره دکره	چه پنجه کس می یاتلمی باروده شی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
گندی بیامی پلید و سره زره بندشی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر	واپه یودی نشته غیر
یومی یاوند پهره کوش	چه می دکر دزه سیر
بغده خای پسر گوزم	په تر نرسیدی طیر

خوشحال یودینی خوشحالی
ورند و ردی غیر و نرس
ومن ربا عیانه ربه الله

چه در صواب دی یا تر منده وی	یاری لوسه و سر منده وی
د بده دیر یودی پدنگه بلا ته	بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار بجنید پد ورمونوزیا ته کا

ورمونذ وایم که شوک مخ سانه کا

محتاج دنورو نورو نغریوشی

سوی چه خپله کتوه مانه کا

ذکر دزرغون خان جنت عکان چه پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکر چه پخپل کتاب غرغبت نامه بنی کبلی دی چه زرغون خان دنوزاد

نوزری واد پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اوله سفره خان پیراق

و خراسان سفر و کا اود اوز بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند سرانده وغیرت

چه شیبانی خان سیستان ته ورسیدله نوزرغون خان لده سره جنگونه و کورن

چه داوون بکو بنکر هیرو ممال دوست محمد کاکر بسی نقل کا چه پد ۹۱۲ هجری

زه و لایم هرات ته پد لجران کبلی می د ملا یوب شیمینی فتح دزرغون خان د

غز لو او شورو دیوان ولید چه اوراقی و پشمیر دری سوه هم دوست محمد کاکر

مدایت دی چه زرغون خان ویر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکر پخپله غرغبت نامه کبش داندی دو مخ چه

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار نقل نوی

شعری ساقی نامد

مرور یاری می چنله کوه	ساقی پاژ پیله راکوه
اورمی هریدی او بو کوه	اوبد تویی به لبو کوه
زلفی تاوی د سنبل کا	پسیمی سو غنچه گل کا
کهدن پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پیروی میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری همیوست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دج راغده بنکلی غنچه شون	جهان قبول سور او زغون شو
یاری کاندی طلب ه	سری قبول شور و شخب کا
بند موسم دیبانی دی	بهار وقت دیارانی دی
من شوندون سبارقاری	لوساقی پاژ بهاردی
تور و خاور و کس بدیونه	دینا پاد موب بخوند
بزم تو د به پای کوه	پیمانده د لرحمی کوه

چه بودم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبن
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه سخن سندن بلیتون سته
 تر تا و لر ز حد راسه
 ماته بام در بل و نور لا
 اوسمی بل دزی پکمر کچه
 چه بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او ضفاوی
 له ز په کم غش او غل سی

نابنا دز پره می سیند بنا د
 پجوشش کی خم د ملدی
 دیالود و کید و دی
 چه ی جام تشه شکر بردی
 سستی کاندی پیر غولین
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تما تا
 نه هجو نه حکم خون سته
 ساقی یو کچی پچلا سه
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر جا هر شه ی نوز کچه
 توله صهر د محبت دی
 تیاره ور که سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی
 دستا لور پیرزونی
 خوند بدنگارنگ دگلو
 ند به بزیم شپور تودی
 جام به تشرد آرزوسی
 نوساقی پانز بهاردی
 یاران ناست سزگی خلودی
 درهم راسد عنایت کره
 سرد ملو شخو دک بهام کره
 چه سو به بزیم سچی تودی
 دجهان ویر و غم بیرکا
 چه پد سخ کی موبلیتونی

نوبهار خلد سر غوب دی
 نوبهار بد به قد بندوی
 بی مستیو بی له ملو
 نه نقی غبده سرودی
 درک بجهار او پیرزوسی
 بزیم تالده امید واردی
 ستاد جام پامید نوزدی
 بزیم تودد محبت کره
 دیارانوی انعام کره
 در نلاله نوبه و سرودی
 یودم بند به عشرت تیرکا
 لجهان سبا یون دی

ذرود الله تعالى پر رحم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 دبا برخان زوی و پیر د
 کاکر بابا در زیارت دپاره یکال ۹۱۲ هجری و لار برات قد او بیا پر راغی بدوب
 یکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور لظم ز پر نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 پر ما ولی ی شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره اللریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغد کتاب ز ما پلار
 پد توبه کنبی سیدلی و او ز حو بن کهرول کبن موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخچل کتاب کنبلی دی پر ز ما پلار بابا برخان هم یو کتاب پشور
 کنبلی و پر نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت پر بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندم نو بخت کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه پر راغلم
 د چیل پلار پد ماتم سی ویر جن نسوم نکه چه کتاب ورک و ماخو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی او پد وارو وارو ویلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای توکل و کا او بخت قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی ز ما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کینو کبی دی
 کتاب عنی الله عند پر ماله غرغبت نامی تخته دغد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غزبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نورمحمد کاکړ راوی دی	چې ی فیض تل جاری دی
د نیکو نوله خولی وایي	چې غزبت ی راته بناسی
چې کاکړ نیکه زا هد و	لوی شخنتن لرتل عابد و
تل تر تل سې عبادت کا	پر دی یاری ریاضت کا
شپې ی رنوی پد لمانجووی	پد ژړا و پد نادووی
ندی خوب ندی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
چې د بکینیوت پد لمانجند	یا بکینیوت پد ستانید
ورخ ی توله پقعه وه	شپې ی هم پوه سجده وه
توی سیر دلاوت کا	پد پوه گولدی قوت کا
عزق بد تل پد ذکر الله و	هر سباد هر بگیاه و
پو د شپدی عبادت کا	پر گناه ی ندامت کا

په شپو شپوی و دینستر
 پر غر غنبت نبی بنهانه
 تا خوښ پیر نیلجو په
 ماسوا کښ دی قراری
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 و اېم سا دعاړی قرض دی
 تر ټولو کلو لما نخل
 په جهاد بدی پور د کا
 بیا خدمت د خلق اهدی
 شان خبر کړد بند د نینه
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت ی پېچان پور کړه

منځگي پتې سړی له خوښه
 هې خوښی ولید گرانه
 وای ای کاکړه و په
 سا قدم زما پر ساری
 شپه و روح دده لما نخله
 وی پاته تا نوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه روح جهاد افضل
 خوږ چه تل لمنځ ور وړه کا
 طری شرف د دین همدای
 تا پاته دواړه د نینه
 توره و اخله مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خور کړد

خان دظالم معصیتی

دغزا پر خوا نومه سو

دغزا عشی تیره کول

دسلطان عیاش لملو سو

دسلطان مل شو پملون

دغازیانو پتول شمیر سو

دبنج پخاور و دهرات سو

چه دلپشهر عبادت سی

چه دلخوبه و پین کاکر سو

دغه خولی آراستد کول

دهرات خواته پرتو تلو سو

دیکره هوری جهادون

دخه هوری شردینا تیر سو

چه ی هلقه هم دفات سو

میره هسی ژوندون کاندی

مری دضای پرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمه

مخبر بیاض کین هسی کنبلی دی چه عبدالرحمان بابا پد قوم جهمند و او پد پینوری

ژوندون کا پلاسری عبدالسار نزمیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکام اوله مغنه شخی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلاره کلمات نه هلمدی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی دی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور و زبیدی
 او کلمه به دلاره دهنده نشان پر خوا او دضای عبادت بدی کا دو دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او ویر شتر وندی دهنده ای تقان
 جل جلاله پد محبت کیند و دیل او پد پستو کیند پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تراوس دپینور پد هدیر کیند زیارتونه کا او دده شتر وندی لولی
 درحمان بابا دبتی او غزلو دیوان ستم او دیر دیر پیدای کیندی همی و ایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کاتبان دانستول او
 له پینوری دعبد الرحمن بابا علیه الرحمه دیوان نطقونه را ویرل او یقیندار
 کیند علما اوز یاد و کینل او اوس دیردی فقر او دهنده ای دوستان دعبد الرحمن بابا
 شتر وندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونده پد کبری همی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر و ایی او دضای تقالی دده پد وینا کیندی همی برکت ایینی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار همی نقل کا چه پد
 قند بار کیندی در انضی لرگین خان جور دستم تر محمد تیری وکا او خلق دهنده ای همی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نودوی پد کو کران کین مغفور رحمانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تد و لاسر اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتولو
 ادیل بر دول چه دی و ایی بغمی کری بخد مغفور یوه ورج شتر ما بنامد له نوزو پشتمو
 خانانواد مشرانوسر مصلحت وکاد هسی ترون دکا چه ظالمان مره کری او خانانده
 لچر و ظلم و زغور کی پد پای کین حاجی میرخان علید الرحمد وویل راسی چه عبد
 الرحمان
 با بقدر سربهم و پو بنتو چه دده دیوانی خلاص کاسی شغوند و بیت
 زد مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم | خا خوشی خا تیری کا ترغوا خا
 کینت و عشق پد توده ز غلامان چری | سمندر بوید چه زلیت کا پهور خا
 دغه میتوندی و لاسر بغد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خا خوشی به شتر دده له توله به پد پتد خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نوبدزه پرتاسی بیغ و کیم سغد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشتت و روسته صفت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبل اولد ما بخدی جبرگد و کمر له اولتولو بقرآن قسم
 وکا چه دگر کین خان ظالم له جور خانانده خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند ولوستل بیت

ضای و ماوند سبکا و کی سغد مغر	به آسمان یحیی پت گری پسیاب و
نچیل صیب راباندی پرانت هموریا	به رقیب رات تیری پزنجیر و
به عدوت کنن دخل نشسته دلور سیا	پوهالی منت بار اوس رحمان

نقل کا به دندای به قدرت دغدورخ پر آسمان اویرج هم و له به حاجی میر مرحوم
 دابیت ولوست سغد گری لمر سبکاره سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لاهی مدد گانند اویا لوزجت مکان حاجی میرخان خاتونه وویل دادی د
 خدای تعالی مهربان لطف هم ز موب ملگری دی اوس نوه وقت دی به توری ندیکو
 وکاب و او خانون لردنجهن دغور و سغد و چه به ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹
 بجوی اوس بقول سول اود جنت مکان حاجی میر به مردید قند بار ورنشوتل
 دبنجان ی بقول مبه کرم اوس به نوزکات الحروف غفر الله لونه د عبدالرحمان
 بابا شحور و رانقل کا

غزل

له رواج لدر سوم بیرون چاکرم	زه داهی دیوانه دجنون چاکرم
-----------------------------	----------------------------

بیوی دخیل نگاه پد انسون چاکرم	پوسیم چه د اچاری پما تورک ها
دوب هید مندی چاک و چون چاکرم	دومی سترگی کوم باند لومد غمفرد
پد نستون روستر گومفتون باکریم	نهن توفیق خودفتور اترنج ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم

په داسی نندزون او محزون چاکرم

درد شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد سعید . بسی وای کاتب ددی کتاب محمد چه

علا الدیار اللوزی په تحفه صالح کهن کبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و چه

جلد کهن او سیدی او عابد او عالم و چه وقت کی پید سیس تیراوه او دملق اند

ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقندار صوبدا شیخ محمد صالح دغونبت

په کابل ته ولا سیسی او بقده دلقوته فیض و کبری او پد تدریس دعلومه طالبانو ته پد آت

وما شیخ محمد صالح ورته و کهن چه مالک طبع دمنزت شته او پد نیایستی تک لغوای م

زما داسی مقصد دی چه دنیا ماته راسی نه چه زه ولا سیسم دنیا پیسی که زما عزت

غزایی ما پیرین ده او پد نیایستی می مد مسافر کوه چه دغخطار سید ی

شاه بیگ خان و ویل زما هم سا عزت مقصود و ندی غزتی بسی وایسی محمد

به طلاله یار د فضل شیخ پناهند و کینس کتاب به تحفه صالحی نومه و سپهز کتاب کینس
د فضل شیخ علیه الرحمه احوال او خبری و کینس اودد و اشعاری کینس ضبط کرل به له سخن

تخت داغزل دی به شاه بیگ تدی کینس

غزل لیسخ محمد صالح

<p>بپه وده منت بومی دوز چا ورم موبان ز د پکو و ستلم سپه او رم زه د عشق پیا زار بار د شق سود او رم خزانس که دوی حل جهان پش او رم عاقبت خاور و تدم بنه عمل پش او رم</p>	<p>دیلی دین فیض هر سبا ورم به اشای د شپه نا قاپه پلاس کینوت پر دنیا له تجارت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد به بانگی کر پر تخت می دیلمان سپه کری گوی</p>
---	---

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام
زه صالح که پد نوله خو بنی پزوه تر او رم

غزل اوله ایضا رحمه الله

<p>روغ به نسی پدار و د سخا نو داد زوه دارو جو و نکره حکمانو</p>	<p>به پزوه ی غشی خرنسی د پشمانو پد لورن لرخته خلاص پزوه رخا و دی</p>
--	---

کار سازی کا دوزخ انور نیکو را نو	مگر بعد پر حبیب دی ہم طبیب دی
نہد ویل در و گوہر دنا صحنو	بیخ اثر ابادی نکاند عالمہ
زرہی وی پی پد مشکلو خوبریانو	اصیبت زیره غواری رو نشت کونول

کہ صالح خندی دزد پوینو پای

نزد دولت پر دنیا شتہ لابلانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی پد تحفہ صالح ابنی سی راوری
 ہر شیخ علی صمد شاہ ہوشیل لوی و پیر دیندستان پیمان کی دیرہ او خواندہ و ذکر اما تو
 او خوارقو پد طلوع بہر کلمہ شنی لیدل پد مخزن اصحانی بسن ہم نعت اللہ ہی و ای
 پد شیخ لوی لوی کرامات بجا کرد کیرل او خلق پد و گرد ہیدل پد تحفہ صالح کی راوری
 پد شیخ بخیلو میر انوند ہدایت کا او عظونہ او دسوالو لوط ابو نہ بی ویل او دلقوف
 مشکلات بہی حل کول یو ہر سوال شنی و سو پد پس ترا ہر لحظہ مرگی بھجتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است کہ مقصد لری زہو بہر گرج و رجعت کلدہ ایم او
 مستمردی او کہ دامرگ و رجعت دایم او مستمردی او تو بدیہیات جد امامت
 مستمردی او دتا سنیانو عقیدہ بسی ہنغہ عارفت ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانسا ثابت دی او بون متخل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاِنْ بَدَلْتُكَ فِي الْعَهْلِ وَاِلَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَيْرَاتٌ وَاَوْبَدُهُ اَنْ شَاءَ
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخل و عوند سابقه ذرا تو نوی پرنخای دیرزی
 لاصقه ذرات او بهر غنچه تجدد دی چه در دنیا عدم تحقق ثابگوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دلیل الدنيا ساعة رشتیا کوی بهر محمد صلی الله علیه و آله کنز دعارف ربانی علی سر و لودی اشعار
 دی چه داغزل صنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

<p> دحق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدای می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پوت آواز کی هم بدغم کده دلبر غنبت پهنان کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالوت کی سره زار کی </p>	<p> محبت پایدمی نوش که پیحاز کی درست وطن رانه در یاب شو بی دیدن که زه مرشم هم لکور کرم سر پوز در می سر غوغ در قیب پیتره تیغ سی زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند </p>
---	--

ای سرور مخازان شوه بی حساب
 پاک الله د صورت تشی مغز پیاز کی

دو بجه خزانده پد بیان د پغوشاعرانو چه زعوب محاصرین دی غفر الله لیه
 ذکر و انشای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی پد انوکهن اوسی او پد
 اصناف د اشعار د کهن استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه نقد بارتد اسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت و طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی او پد فقه شریف کهن تیاری
 هله منطق و حکمت لومی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخیز پد ابتدا د کوانی
 تلمی و او پهنه دستان ی له استاد انوکست کمری لطیفه

هله له هلات ملا بان راغی او یقده بار سنی ز ما میلمه سود سقی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کزندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز بنم روی د غرقشو	اوسا می بسن با سنیکی وری دی

ما تر خد سپین دی بزم لال او د میلمه یلمه سینه ته می پوخ کا دا بولد

دده د بلبلو شنه دده

راسد پر شرف راسد لیلی تومی نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوقیہ تبتم نہ پیر بردی می ستاد عشق شوانون
 راسد پر شرف راسد لیلی چه دپرزہ کم ملہم
 حساب کتاب بجا رہی وارہ کاتامینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چه دپرزہ کم پوری
 لیل بہ ستاد جمع کوم اندینینی تکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چه سرہ و کرو خوالد

پیدر زخی چه می ونہ تختی پچو بزہ مگو
 داستا لغتہ زری کی دی پرودینو کلوون
 زہ نختا میروم اغاز پد پیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا وارہ غم
 لارور تہ نشتہ چه دکنینوم درو پکو کل
 کجل درو انختہ دوارہ سترکی بزہ دم تری
 پکار می ندی تابہ حج دجفت زیری گل
 | پرتا میں یم بی اتامی نشتہ شیخ اندہ سبتہ

زہ دغرو باز دم تا بندہ کی مر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کہ چه بیازدہ کرم دوزر خیرول

ذکر د افضل المہ اصیرن ظل اللہ فی العالمین شا حسین لازال ظلال سد طنتہ من مفا
 المسلمین پادشاہ حججا ظل اللہ شا حسین بنالم فیل موتا دد مغفور جنت سان نوی
 میرخان نوی دے چه اوس پچو اسی کنس پادشاہی ہ اوپشا نہ می پیوری آسہ
 پادشاہ عالم نپا ہ پد ۲۳ د بیح اول پد ۳۱ اللہ بجا پیر ری کنس د کلات

پیداسو بخدمت حاجی میرخان دبیت اللدادصفها سفر و کا پادشاه نقل الله کوچنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخوی درس ولست اوتردوسو طلوپودی دعمری
 دفقد اوتفسیر اومطلق اودبلاغت کتب ولستل اودقتد بارکی له پلاری مصال
 داحورزده کرله اودچرت مکان حاجی میرخان په ۲۸ ذیحجه الحرام سنه ۱۱۲۷
 بهجری یقند بار کبش وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و اودخیل مشرور شاه محمود
 خان سره و میرعبداغزیز په دعجاجی میرخان دورس و پیله مرگه دورس یقند بار کبش
 مشر سو خود اوس رعایتی کم کا ثوبه سنه ۱۱۲۹ بهجری دپشی دنا سرخ له قمر له
 بام خطا سو اورا اولوید میر سو دخیل عم تر مرگه و دوستد میر محمود یقند بار کبش
 پادشاه سو اود سیتان ادرمان پر خوی بنکره کا په سنه ۱۱۳۵ بهجری چه د
 اصهبان دضبط دپاره دلا یقند بار کبش خیل دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا اودقتد بار اوفراه پادشاهی تر غزنی شاه حسین تدور کرله اود لودو علی سلطان نواز
 خانانو اومشرا نوا شاه حسین پخپله پادشاهی دماند او خطبه اوسکه ی پناه مبارک
 جاری سو شاه حسین ادام الله دولته دلا و اوسه پور پادشاه دی درعایا
 پیدارسی اود دادخواهانو فریاد اوری دظالمانو لاس کو گاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صاحبان لار لری افضل العلماء طایر محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی پد فقه کبلی کتاب مسایل ارکان فقه کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونند کا دقت با شجاعت
 امام ملا محمد یونس تونجی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم تالیس کا او کتاب
 جامع فرایضی کبلی دی پد پستو اوبل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدرا لافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اور ریاضی او طب کبلی استاد د
 او طه متد زغفرانی چکمت او طب کبلی ده د کتاب ہم لیدی دی او مطالعه کرده
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او پد نیولو د محاملکو کبلی گرنی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری ده د پادشاه سخی او پد ابدالیو کی تر ستیانده او برات
 حکم کا پد ۳۸۰ هجری شاه حسین بنبرو کا او د بهادر خان پد سالاری
 دشال او بوب ولایت فتح کا او پد کال ۳۹۰ هجری پد پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل او اس پر دغو قولو فکلو ده سکله
 ده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پد ارگ کبلی دقتد هر سجد قصر به نارنج با

بلند پند و اندیشه در بارگاه پلنگ خانم کنان او به مجلس کیمی علی باج گیری ادب و فضل
 و توری زنده محمد بر تک کتاب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم او پادشاه ظل الله اشعار
 ادبیات بی نام کتاب هم ادکتاب دیوان ی مرتب سوی دی کله پر پستو اشعار و ای
 او کله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتاب دیوین استاد العلماء ایام محمدی قرات کا
 پر سهو و ستم نئی زایل کا او پادشاه پد اشعار و کن بر سهو لیده شی ادعلای قول
 پد بزرغت او عصمت قایل دی اصحاح ته مایل هسی دای محمد کاتب ددی کتاب
 پر یوه دسخ دپا شاد ظل الله پد قهر کن مجلس او فضل ادعلماء راه قول ناگا
 احوال و سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام ی دلگیری نئی راوری ملازعنوان
 دبانندی و لوب یوگری پس بریند مجلس ته راغی او زیری دفعه شال ادوب ی
 و کا او دابنویزمی عرض کرل
 بیت

صیغین پادشاه دمحنت تداره کوری | چری فتح پد بکرو بروب و شال کا
 دوزیری ی راوری دی حضور ته | فوز عرفان انعام پر سرز عرفانی شال کا
 شاه عالم پناه نثر ز عرفانی شال در کا او پد دغد مجلس ی تلو حاضر نیوند شاوند
 شبنام او پادشاه به انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب پر

پادشاه جهان پناه اشعاره دیدی او در اول در اول خوزی و لند یوزن اول کول اوسم پر
شعوه دکدم امول ملوک نظام خان خوک

غزل شاه حسین دامت سلطنته

پد یارو کی دسجوانی تا دور کرم	بلیانندی دغو پچیاو چور کرم
ساده فکر یکرداب کین تل عبور کرم	بلیانندی دی سن او کبکی زانیری آری
یجهان فاکونی رسو لکه منصور کرم	د فراق پیری می کبیوت و مری ته
د بلیون فکر یزیره کین ناصور کرم	پوصال دی هم نانا دیدد لبری
غازانو پد غمز و غمز و غمز و غمز کرم	د باهوشی می و غمز و غمز کین

خلوق یاد ز ما د عشق پد لیونو کا

زه حسین محبت هی مشهور کرم

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان ہی روایت کا زما تر بور رحمت بزنگ

چہ پد سن ۱۳۰۰ هجری ینور تہ تلی و سم او ہلندی چخیر کین محمد یونس خان شاعر

شیوا بیان ولید او دده اشعار می سماع کول محمد یونس پد غنہ کال یویرش منی کوان و

او پد قوم موسی نیل و پیر پلاری نوز محمد خان لد موسی ضیوشن د کسی د باہر سر

و هم تیرش او میدان محمد یونس بد پیوسته کنی علمونه او تا بوند و توسل او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شونزی و د بخت شاد سو او و شورا دیوانی جو را چه دیر نزل
 لری و بختیز کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سری دی سافزینی
 بختیز کنی پر دیره او سی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده و سری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میدد نوازی کنی جنت کا رحمت هوتان حکایت کا چه محمد
 یونس بچند دیر کنی دیر باقر کریم او بره و روحی مانه دیان چه یو دن شید لاداره
 بیرونه به جدیود چاسته ی زما عزت و کا او بره و رخ به ی اشعار برار رانده
 یل دغه دوه نزل رحمت دده لیدیوان مانه را و پر چه دی کا به کنی
 بت ه نام کنی تعالی د محمد یونس خان شونزی او مغزوری

غزل

کله بیا موند شیرین وصل دیر چا
 پددا حسن بلیده شمس و قمر چا
 را کا وه به دد لهر دور خبر چا
 دو باره بد یاد اول شکو غیر چا

زو اندو پیمینه بانندی سر چا
 بدنا بتی سالد صفت روزی نوی
 لند پدمی خیل مهر رهبر نوی
 بد استاد زلفو نوی تر شام شوی

په آسان داسې يا سونو دلمتر چا	په وصال پسې غونا بستر کو و وری
خو جده لده تجنون نشی لده بریا	با بسته یی بده نموی پکورین
چې نو نشی د وصال شیده و شتر چا	بجای بی صحت در ترخ لده کنه برکا

و لرم تدی کا و و سپاره یونس
مقصود د جده دی مینه فی بد منبر چا

تغزل ولله ایها اطلاق الله حکم ه

چې نور د ستر نوی دغه کور دی	شیرین یا رخا د وایه ستر لو توری
په بغه د جده ای پوزی پوزی	پدینا کهن چه بنیاد اشنای ه
لیوی عاشق ویزار لده پور و مردی	و او بیله عاشقی لهر سره
ستا د حسن خبر تللی لور پلور دی	لده بیدر د شانه زبانه د کوم دی
خو عاشق تر درانه بار مانده نسو دی	د محنت خوری د دروندو بازی کینو
مغه شک چه ستا متنق پر برقی سپوری	بادی بجم د غم و کردنه نرسیدری
مغه زه لده مرده کوم دی کور دی	چه د عشق شرغی نوی پو گل کهن

زه یونس چه ستا پمینه کهن رسوا شوم

اوس په بیارته جا و اترانه پیغور دی

ذکر شرف از زمان عبدالقادر خان تکیه
 چه در وقتیکه خان تکیه بوی ای نواب محمد اهدیه
 هسی روایت کا چه در وقتیکه تکیه ترمیم هسی عبدالقادر خان پد ۱۱۳۰ هجری قمری کا بل کی
 لیدل شوی و چه در وقتیکه قوم نجرالکابل تدر اعلی اودا روانه تیرید لو خبری ی و بنگین
 پر خا کولی و ایی چه عبدالقادر خان شنبلی اوگرندی خان و دشتکوخانان کی تابع و او دود
 تدر پد ۱۱۶۰ هجری قمری ۲۳ دجادی التاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شیکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه تومسی کینم چه وفات سوی بوی تکیه چه
 اوس ی چا در زمانه خبر نری راکری که به مروی خدای دی و بجنبی هسی و ایی پد
 عبدالقادر خان پد بندستان کینیم عروند تیر کره اوله تده پد نقشبندی طریقت کینیم
 سو متعبه ار پارا سمری و چغانی او مشه توب کینیم انصاف کا اول خدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری اود یوسف اوز لینی فصدی پد ۱۱۲۰ هجری قمری نظم
 لصفون نامدی هم پد پیتو و کنبله او د شیخ مصباح الدین سعدی کتانی پد پشاور او او
 پد ۱۱۵۰ هجری قمری یوبل کتاب نظم کا چه تومسی دی حدیقه ترک دغد کتاب ما پد ۱۱۳۰ هجری قمری
 سجری که صدر الزمان بهادر خان وید چه د مؤلف پد سخط و بهادر خان داست
 هسی روایت کا چه پد دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو تکیه چنبط کینیم و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لقیقت نقشبندی کینیم خلیفه هم اود پیر خلافت ی کا اود

شادی کا شیخ رحمانی سعدی راہوری پخلافت تاملی و د عبد القادر خان شہوند دیر

دی نواب محمد انوار دودہ سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زہ دلند لہ حدیقہ ننگ شجر دودہ

غزل

یو شہر شہوند نقن کا مذم

پکین غم د نخل اشناوی تل تل

تری محروم شوہ پہ شوکانی میل

شمع تا پیر د نخل سوز قصہ دین

دالنبہ پری معشوقی و لگول

کدی مخ پر پلو پست و مالیدل

شمع اور پد تندی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غموند لیری شولہ دل

شبنم وصل د گل یا موندہ خاموش شو

ہند پہ ژبہ د قلم شوہ پد مجلس کبش

کاشقیشخ مذہب د مشق بسوز

د فانوس پد پردہ شراغ غم پتہ پری

پکاتم د پروانہ پری خان و سو

درستد شہید د پیار و عبد القادر کہ

تدی بی غم د پاننگ بازی شمل

غزل ولد اریضا

ہمیشہ ی غم کوہ د پر یو تلو

فاصل شدہ دیو ستر و دو تلو

د بخو محزون ندی د کتلو

شہد خورشید پادشاہی تخت نخلو

پرمی اوس کری پینظلو حوروی رپی

پیشہ ی ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خداوندی چه زردوز جامو کبر	چه غنای بی اهنق داسیبار
داخله سوره تانت نالهبانی دی	چه بیخ کوی غلامییزی

بغز زین عباتا در چه مردوی

پکوکل دندندی داسا تلو

ومن رابعیا تلو

وقت دختران و وی لیدل	پوشو بلبللی چه شره پدلی
----------------------	-------------------------

نوازی مستدوی ویی نرای	چه بی گلونو و پاتیدلی
-----------------------	-----------------------

ذکر دصدا اکابر دوران بهادرخان اداام الله بگانه پدی دوران بقندا
 مشهوردی پد بهادری او تور یا لینیوالی موعوت دپاشه ظل الله بان و او دبلروسا
 دشال او بوب کلاوی فتح تا او دیری صبط کا دبری سندی سرخواتد چه
 کا به خای اخی او بری یا از اول پد برضدی بقندا بر کسبی نوال خلق پیر
 او محتاجان او فقرای پدم او سخاوت ماره دی وجود لاسی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دستگیری کا پادشاه عالم پنا د شاد حسین ی پد تظا با کا او
 عوامی پد امیر الامرایا د کا خان عالیجهان پد علوم کسب عالم دی او پد اشوا
 بی نظیر مشوا اولما پلاس د کرم پالی او بیچکله دی مجلس لری کالیفوخانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسونه راسی علماء او
 شوا سیله تا او دوی تد بندنی وة خالق تعالی دد اگریم دوران او ایتم زمان تر زیره
 ژوندی ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک شفا اهد ذنوبه
 وستر عیوبه پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لیکلوا اشعار و فنی مانتد نوه بدله راره پد نقدی
 خت کوم پر کتاب لده ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری ولولی دعا و

وکا خند بدله داد

بدله

بیلتون د زوردی تر لیموی سههار ستم شاشی
 د امرن یا قوت می پلیمن کنس تا پیغم شاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد پیچم شاشی
 راغله لیلی پد شینکی خال شاشا پد گلو کوی
 سههار چه وزی سیل کابرخ پد بلبلو کوی
 ملالی سترگی ی کاتد پد ویر تر نو کوی
 دژوبل دره وینی پد هرگری هر دم شاشی
 سبکی بخلی دباغ پلور میخدا شاشا مدکوه
 وریت سوی زره می دی سین پوری شدا مکوه

لکه ششم شاشی
 پد ستم الم شاشی
 شغلد پر چیم شاشی
 پد سرو مشکلو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لکه ششم شاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

<p>نور ظلم بیا مد کوه غم اولم خاشی</p>	<p>زهیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مد کوه ییم تالده عشقه لیونی پر ما ما تم خاشی</p>
--	---

ذکر د شاعر صلیح ملا محمد هدیق یو پلزی | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوآن شاعر دی په عمر درویشیت کلن دی صرت ونخوی
 پر ملا محمد نوز بریتخ ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیبری کله به قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوآن دی او زره می لده لاسه ایستلی بخل
 محبوب لیس ژاپی زاری کا گریانی کا در دهن زره لری او سترگی داو بنکو دک کی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلکی ورک وی سوز ناکی بدنی لولی او کله به د د زندا نو
 په دله کلبینی مجلس ژری او مخمن زره ند چنلو ناره غلبو سوخی زمانه د د
 پر ژوانی افسوسوند کا او عشقی صنون تر رسیدنی دی بالبد اهد اشعار وایی او
 د زره درد په سوده کوی یوه ورخ دکاتب الحروفت پلور کس و او مای د حال یو سینه
 کوله د زره پنجاه کسبوت ژری لری او دا بدله ی بالبد اهد و و یله

بدله

<p>هسی بی یاره بلده بیلده عاشقان ند په هسی سور سید یو نیو بل سبب طرز</p>	<p>لله لیلیل په بیلده گل بل ارمان نلری په ژر کا ندم بیل یاره بل مطلب نلرم</p>
--	---

په توک مین سسی بی له یار بل ارمان نلری
 تل دی هغونده کلو مدای نیاز خند یار
 زده می بی تا پد یوساعت دمد او توان نلری
 غم د پیداندی بلچاره خاص ماره دی
 دزه لکور شه تگ پد شیخ شیخ شان نلری

بی یار نوزده تقواری مد نوز مطلب نلرم
 تر تا په کمان قربا نومدای نیاز خند یار
 لسترگ او بی تو یومدای نیاز خند یار
 که تدمی و ترش که پر پردی اختیار نوز تاره دی
 زده لدر اغلی دی میلهه سابعاره دی

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 ملا پیر محمد هوتک د ملا سردر محفوظ
 زوی دی چه ملا سردر له میا فقیر الله صاحب شه استفاضه کریمه او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار حنیض و موند د علین مکان میاجی میرخان سره پیچگو بنس ملری و پد شاه ظل الله
 و در شاه محمود ادام الله دولتهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمند و غونبیت
 اوله انفاس میهونی استفاده کا او خلق د خدای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذهب تدرا بولی نقل کا چه پد اصفهان کبنی میاجی صاحب لدر و انفسوسه سباحق کا
 او پد د لایلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پد اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افتان ی لقب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یو کتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او په هغه کتاب د عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پد

افغانی طریق کنی و احکایت کنای دی چه زه ی له سغ کتاب و لغت قبت کا ندم چه پدی
 کتاب کنس یادگاروی حکایت

شیخ متی چه خلیلی و
 یوه دوع رو ا پر لار و
 کرده ذکر د غفار
 پردی لاروی تی پوی گمتی
 دیری شتی راغی رویدار
 یو دجان به آبیاری کلوه
 ده بدلیه پتوره شپه
 لرا صد به بیزار و
 یوه شپه را تیر لیا رسو
 ای دضای لایه انچه کری
 ته باداری دو لیا نو
 ستا و د خاری مر زدی
 پشوپوشوی تر بیخواب

دی له آره لوی ولی و
 لوی شبتن پداستغله و
 یوشید نو اوزگاس
 لاری محکی وی پر پتی
 چه ی صافه کپه دل لار
 شپه پد شپه بی نواری کوه
 شیخ متی پد زیار اخند
 یو له شپه به هم بیار و
 شیخ متی ته پگفتا رسو
 دو مره زوز رحمت پر شکر کری
 ته قدوه د صالیانو
 دهرچا کحل البصر دی
 پد زحمت پد اضطراب

پادی خاور و شادی گیتی	پاکوی دلاری گیتی
دمولا عشق پستی	داسی دوی شیخ مستی
یوگری پر یوه ساه	چرخدست دخلق الله

تر برقه بهتری دواره

زده کړه دانزده گوره

ذکر د شاعر خوب گفتار المہیار افریدی عبدالعزیز کاکړی سہی روایت کا پر د شاعر پد
 بوری کبھی اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی مکہ
 غسل ماتری عبدالعزیز کاکړه د غنڈ غزل را کا پر پوی کتاب کبھی ثبت سی

غزل

د بلیتون ادبنی تو یومہ بی پر پر بد نشم	چہ تا بچم کبھی بندوان سیم را بہر بد نشم
شہد بی بر وند عشق دی شیخ پر بر بد نشم	ب دی تار د عشق بچم کہہ پر زما حال روینی
کہ مرمد ہم بی نیار زیارہ تا نظر بد نشم	مردی پروت سیم دگدا پشخیر نظر نکوی
تا دوصال پر او بوسو سوسوی خیلکہ بد نشم	اوردی دینی رائدہ لاکامی بی ویت دگر ہمد
سالہ دبار جدی مخ نگریم پد بل در بد نشم	کہ جفا کاندی کہ وفا پروت دی و در نہ بجد

المہیار ولاری پد دبار نظر دی غوازی لیلی

کہ می ہر خور دتی شری زہ پر صذر بد نشم

ذکر دصردوران بابو جان بابی دکر م خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 اوسیدی بهند وقت پر حاجی میرخان علیین مکان بقتد بار کبسی دکالمانو لیکر مات کا او
 گرگین خان ی واره بابو جان بابی در کلات دیر غبٹلی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار سهار دینو او بهند وقت پر ی گرگین خان مرکانوی پر کلات کبسی ده حاجی میرخان
 در نو ا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۳۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 دپادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان تدی دیر غل غریمیت و کا
 بلجو جان بابی سره در ضلعو غبٹلیو کو انا نو پر در ی زده قند سونگ او توخی او ترکی او
 حنی افاضیل را غل قند بار تده او شاه محمود سره ولا پر ل اصفهان تده پر بنگو کبسی باره شاه
 بابی هسی میراند و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان دمیاجی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۹۰ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره پر
 پستاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د ا کتاب قصص العاشقین نویب ی او بهند بند شوی
 ری پد دند کاتب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

پر پیر هر خای ی بری دی	عشق یو هسی تور یالی دی
پر سو خلی ی بهان دی	د عشق اور هسی سوزان دی
پر بی عشق زره دمره دی	زره بی عشق کله زره دی

کله صلح گهپی جنگ
 پردی نور برتر شات غسل
 لش بی مغز یو لادوی
 هم هر زره سزاوارندی
 کرمی پیغوبه داهل غلری

ندی عشق پدیوه رنگ
 پیتانده کاندی مثل
 پر بی عشقه سر کوردی
 زیره بی عشق بکار نودی
 چه دمشق و کانتبری

دیاکانو عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبهند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثات خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پیر از او ملگری و اوریدی خان او سن تکره سری او
 و آشنا یانو پیمبار او د مساز شاعردی د پادشاه ظل الله علیهم کس عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنا یانو مهربان دی او دکاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 می خوانده دی او: بلاغت علوم می لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کس
 هسی سیر او پوره لوست لری چه طالبان ی نعل و مشکلا تو لئی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۱ هـ اصفهانته ولاد او بلندی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قندهارته راعی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او بنگرد و حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی داکتاب

شکوهر زن بیتیوندی لوزمی دی محمود نامد کلد پیری دیاد شاه ظل الله فتح کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنسی هسی جو ایت پرودت دی چه سفد
 صلدی پیسوقو در می پریارانو او آشا یا نوز نثار کوه اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی چنل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فربد کتاب دی پر اکثر بیتانده
 ی پیچلسو کنسی لولی در گزین خان گرگی دوز لودقه ادا اصفهان دفتوحه تو نقلونده
 فتول کپین ستم هسی وای محمد کاتب الحروف پر مالد رییدی خان هم در فراست وکا
 پر چه دی کتاب کنس د محمود نامی شیخ دیره بر فرشت کاندنم رییدی خان هم ماتده
 و کتاب یو باب را کا چه در گزین خان دوز لودقه ده او سفد مادده و کنس توفیق الله تعالی
 نشوی نقل له محمود نامد شیخ دی

پد بیان دوز لود در گزین خان او مدح و صفحت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت در گزین خان دوز لود
 مخنی مکی د پاک سجان ته وند
 در گزین ظلم بد احوال د پستون
 در گزین خان ظلم ستم د پاره
 جو دستم او خیل شعار ندر پیری

اوس به نوز نامد حکایت کریم د بنو
 پر میرخان تلمی اصفهان تند وند
 پاچا تکی عرض که قول اقوال د پستون
 پاچا و یل زد شوای کولای پاره
 کدی مغزول کریم قند بار پر پیری

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالیفیم چه بد حکم گرگین
 ندید اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه ندای کری قهر بکاره
 میرخان و بیلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشبان
 مود لوطت نصرت پر کو بنیامتی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربید الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده وی پهرودان
 سلطان داوره پینی خور و اوینا

وین توویند هم لیوند شیری
 نامسلمان دی ارمنی دی بدین
 ندنفرانی ند لایسی بیرنید
 وسلطنت پر ناکورسی تیارک
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی بجد گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد حکوم
 و ظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 دندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مگر ستم و خلق الله پهر چا

دستمگا رو پای بو را منی وی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بی بی ظالم پر رحم دکا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگین ی پرینه قندهار کی ظالم
 گرگی شاندا کپر کی خوار رعیت
 میرخان فولدی ولا به مجاز له پورگی

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نخی د ظالم لکوره
 تولد بدکاندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهمان
 خیل کلی کور پر جور مدور انوره
 خوشبوی نند او رید له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر کبچیر خیری یظلم و هشت
 رسول و خدای تد پر گزی داد خواهی

دادخواهی د میرخان پیکسور د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر با فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوشتا پر نامه خان کری فدا
 و ترغوزه دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد پر سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای خیر اناسد واوره تدی ندا
 گرگین ملنجه دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و نه نون هو و اسلام دپاره
 مد مو که بهیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در باریم و لای
 بو ولد نظر و که پر سو و پ
 تا لطف و حسد می شانل بر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در باره تنجی
 پر پر پیتون قوم نزل کار هکت
 لاس و ظلم می لکریوان فالند
 ست شریعت می بیفت تخف و پیتون
 داعی دی سوال دلا در در تهمید
 و قوم حال کرم در تده عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لک
 و شرفه زعفران نام و ناموس لیداد

نه بسی بیچکده تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 قمر کومین نور انهدی رسول
 قوم سو پاورد و ظلم قبوله لقا
 و ظالمانه تر تو بدیو پر
 بر خراب زین دی ستا چهره وان
 پاورد و ظلم تو ز کباب سو پیتون
 تده می شفیع سد خدای غفار تده نبی
 کبری می خوندی پنچل مر محبت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنبا
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ و پیتون
 محتاج دستش و لبر نظر تده محمد
 تده می باور و کل عجم اد عرب
 تده می مسلم هم و خور و وزی و پیر
 کبر و بی ناموس و ظالمانه بر باد

د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ند شرم کا مذی له عیسی ارمن

سر ندر اچور ترمو: حال و گورد
ندی تا شرم و بیاسته نبی

عرض من د حال و نا و تا ند پیشوا
بلجوک موندند خوا لگر پد نیا

خوب لیدل د حاجی میر خان پیدیند طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
بغذ شید مات سوتوره وال د ظلم
چه در سره حضرت فاروق و عمر
قوم د خلاص سوکرت ماتم مکوه
چه د ظالم سوکم نقصان اوضار
ند بیسی ننگه او ناموسی بر باد
نوم بی ویند مجا بد پر بهمان
خوب بی نکا مرید پلید و رتوبه
ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
ند بیسی ورک نوم دوی قوم لسنری

چه میر خان هم عرض نا حال ظلم
میر خان پنجوب ولید صید لیکبر
هی ای پسین بیری نور شغم مکوه
ولا پند قوم نه اوزیری کره زر
بیتون بد خداینا د ظالم آزاد
خدای بد اقوم کا پر لوم و دان
تلجه د خدای بد پندگی کوی لوری
کلمه د خدای بوی جاری پا فورا
شوی طره وی د اسلام بد بگری

زیری اوریدل دیرخان او فتوا ااختل له علما و

خوبن سود بنو پد پشیمان کلام
 مصتی قاضی او هم پیشوا د حرم
 فتوای وغربنده لدوی میرخان
 بسی تحریر هسی انشای و کره
 پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا
 قوم ی ولیدی ی ن ظلم پائیمال
 تنگه د قوم کا پد تینگه خوئی
 و دوی سق ووی د حرم ماجرا
 قوم ی کا دخان د بنو پطلب
 وی کتله پد افغان شکلی
 خان ی کا گری د غمخوارانو د قوم
 منافقین ی کر ل بقوم سر بند

ازیری پیر و اورید میر حسین خان پشیمان
 بیای پدیا کر ل علما د حرم
 حال ی د ظلم دگر گین کا بیان
 قول علما دین فتوای و کره
 چه د ظلم د ظلم رفع روا
 حاجی میرخان راغی وطن تدبیر کال
 پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساتی
 مشران ی ولیدل د قوم لیسلا
 دعا او ضرب او هم فتواد عرب
 گرگین خبر سو چه میرخان شکلی
 ظلم ی دیر کا پر خوارانو د قوم
 مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانہ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل باورخان و د باورولمس

یوسف را تامل کړل د سیوری هونک

گلخان با بر و بل و نوز بهیج خان

کای خو انا نو د لنگر و کومک

قول سره یو سول په کری مرگرگین خان

پښتو جو پرگرگیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم و جو رغفار

قوم ی لامل کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم بر باد

بنایي پر و ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندي

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی دیرخان پکومک

عزیز نوزی د دلارام په لوان

راغی لغزو و انگو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل پدگرگین

گرگین ی مر کا قول کرچی سوکستار

قدما رو ښو حاجی میری بهت

په ظالم و مر او سی نومین سوو آزاد

پا چا ظالم دی مزیدی تو کابنگر

سپاه را سی پز رگونی سپاه
 ورک بکا نوم تنگه نبنان داغخان
 خان موچستو کی لیری کاندی نفاق
 لئوله دقوم اختیار دار مشران
 قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
 گرده و لاپ و دیرخان کلفتار
 قوم ی و نه کدزوی او کشر
 دپیشو ناموسی و کافو ندی
 خلاص سو لظلم دگر گین قندار
 ندی لظلم خو و دان عالم
 یکین کباب سی ستمگر کالمان

صفهان دک و له لنگر و د شاه
 نه بد پیتون پریردی پرینج و جهان
 د بنمن قوی دی راسی کی اتفاق
 یقند بار کبسی راتو لکل خانان
 هر قوم ور کرده طوانان تورایی
 شل زه بهج سول پینج کی د بنار
 میرخان انفاق کا دپسین بریری شتر
 چه داسی کار و کا حاجی گرنیدی
 کال ویوسل نونس اوزر شپهار
 دللم پای دی سی و ران عالم
 دللم اورچه بل سی سوخی جهان

ظالم جفا کوی پر خان ندید بل
 وین هر خورک سزا و خیل بد عمل

ذکر و عالم کامل ملاحظه عادل بریخت
 او متوجع سری دی خلقت و سنو لار بنووند کا پد بنو او کتب اوسی او
 طبا بنو تدریس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بند ملا و پد روضه ربانی کتاب
 ی کتبی و ملاحظه عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نوزم دی
 او دلحا محمد سایل او ثوابوند او تار کینو عذابوندی یکین کتبی دی دایو حو
 بیونید له هغه کتاب دلته رانقل کوم چه یادگاروی

بیت

چه فرض کنی کبها لاندی	هغه خلق عاصیان دی
دوی بی شکره کافراندی	چه فرض نکاندی بقدر
که طعام خوری حیوانان دی	چه وای کرمی زده ی نوی
چه فرض نکاژ کسان دی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقاندی	چه پد قصد یو طبع حقانکا
له هغو چه فاجراندی	خدا پتازه امان خواریم

له هغو سره می گه کا
 چه شاهد ایما نزاراندی

ذکره شاعر شاطر محمد طاهر مجری یا شیخ محمد علی مجری یا شیخ زوی دی
 پند بزرگ دکانداری کا دینکار پور سود آری لری، او پلندی خوش طبع خوان دی
 طبعی سزل تدابیل ده او کله کله بند اشقا - هم وای پیکلو کلو پیمتنگ کنی
 د پلاره سرد او سید لی او پلندی له املکو علما و فخری نوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی قائمند لزغالما نوح مجلس
 وی دیار انوسره خوش طبعی او ظرافت کا هسی وای تابت بحروف محمد هوتک چ
 یوه ورخی یویار دکا ندرانی پر نوم دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پیمتقا و طبع لطیف لسا انوسره آشنای کا او پخله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 در محمد ظاهر به ظرافت کا او لطیف نکات یوبل تدرین وای محمد عرویل سر کا
 و محمد ظاهر سر مجلس او وینا یم خویچه اثر مجلس تلید لکری او نذ القیبه
 مؤثر مصداق بنکار و کیری پد سبیل و سزای و اقلعه چ مجلس کنی و ولید

قطعه

وای او پر محبت کا دی	یوله بلد دیر اش
پیکلو دی صاحب سوم	تا صحبت نکر مه ضر

محمد طاهر چ طبع ظرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه مجری یا شیخ کا

قطعه جو ابید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطرافت له مخد طبر پو بنده و کا چه ستانوسم طبروی تو مطهرندی

بیت

محمد طبرسی بیت دواید

خود تانده مطهر

زه و خان و تد طبریم

ذکر عاشق پاکباز و انامی راز ملاح محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پنهان
 او در کبندی ریاضت کا او پطریقیت کنی میدی د میان عبدالحکیم قدس سره
 الغزیز که شه هم یاصل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پهمیا شتو درک دی لکوره
 او سیاحت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او گو بنو کبندی یچا دت بخت
 وی نقد کا چه ملاح محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبنتو او غرو گرنه
 ذکر کا ندی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژیا کا ادسی وینا کا چه تا
 د نظا هرود جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملاح محمد ایاز بنده آواز لری او کا
 کله چه خیل اشعار یغنا سره لومی خلق ژری وی او دیوان د اشعاروی
 د یرستین دی او نکات عارفانه کپنستد سی روایت کا چه ملاح محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و وحشی او فرخنده از حیوانات ده تدضر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر زدی هسی و ایی چه شو میاشتی می استاد نرائی کورتد
 اوزه دده پیلد بس گزیدیم پیغمبر و کس یو خای می ولیدل دشر بنانولو گلد چه گزی
 او یو دبله سلگولی سره اچوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری هغه خای تدور غلم او هلتدی همد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پیغمبر و وحشی حیوانات تو بیخ هزاره و در سوسی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لخبوب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دوین هغه په چه ده زای بخت و دان وی
 و حیوانات تو پخا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد زسی او لکه نفس اماره چه د تقیض مطمئذ شو تبتی او فای کبزی
 هغسی هم و حیوانیت پد در یاب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت سره بگره منی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعر غونچه دیوان لری او دیر بند عارفاند
 اشعار ی کپینی جمع کوی وی چه زوی دغدیو شعر ربابی پد بیان د عارفاند نکاتو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغد بند ده پد دنیا دانسان بر بند وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند	ره هغه دی چه لری د عرفان بر بند همد ز ره چه ندی همر بند عرفان دی
---	---

ولد

راسد ثخیری د دنیا خون آباد
پر صحرا بهی بی کوره اوره بنا د

محبت د آب و خاک دی بی بنیاد
کد زړه سپین وی د نر ای محبت

ولد

مکړه چا باندي تیرند پچفا
د خدای کور و گنیزه پوهی صفا

زړه ند خو بن کړه د اینکې در شپا
د خدای کور مورانه پد ستمو

ولد

بهد شوک د خدای دینی لایق نزی
شوک چه خان ی نکا بهر خضارت نزی

په د خان پیغم احمد وی عاشق نزی
یا بد خان یا بد جانان کا پرستند

ذکر د لوی واعظ ملاح محمد حافظ باریکی
چه یقیناً به کبند خوا کبنی اوسی او علوم مرو بهی لوستی وی فقد کبنی استاد
او بیجام گان کبسن و بهی پورخ و عطا کا نویو اعظا مشهور سوی دی کله کله
پنخبطه کبنی چند اشعار هم و ایی چه نول رضیحت دی یو کتاب ی کبلی دی چه نوز
ی دی تحفد واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد و عظمه کبلی او خلقه
ی امر به معروف او نهی منکر کری دس محمد حافظ واعظ پر شپا ویلو مشهور دی او

د پادشاه اولو یا نوبیح کسبیم د سزای امر بنکاره وای او پچاپروا نکوی
 پطریقیت کسب د میان نوزو صاحب مریدی او تدریس کا د اولیا مودتقه پتقد بار سب
 لایبان د علوم ی له مجلس جفای سونی او په حلقه د تدریس ی صاحبزوی دا و عظیمه
 بدله مار او ایشند او نقلی کره له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و عظیمه

کدی زړه عزایم د بخت گلون
 وطن موبل دی آخر شو پر شیتا
 نوله مره اور کی پامان خانون
 چه کریم صرام سفد باطن کی دودی
 په لویه روح بی وی تور عشون
 شادوب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیدا سودون
 خدای بدو تاته په عفتب و گوری
 بی جای امبده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیماند پر دنیا
 هم بد بند بدی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکوه حرام چه بودی
 اعمال ی لوله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکوه حرام قرار سه
 تو سبند دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت محض د حرام پر نوری
 کد کله ره غواری بنایت بنی نوری

ذکر دلفزالدین خان اندر دلفزالدین خان و محمد زمان خان زوی وی چه
 پزماندگینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پتقتضا دطبع هاشمی چندی مدت دصدر دوران بهیادریان و رسید او بسلاطت
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهیادری سی
 بطینت کینی وه نو پد لیز و رتوی دپادشاه او بهیادریان عایشان لحو اعزت
 و نمود او دستقیم بلعنا سره آشنا سو دلفزالدین خان اندر سبداشتاروایی
 اوز موب دزمانی لحو زمانو شو کانه سی دیران داستارو لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پیزم او بزم دلفر خواند دی او دیارانو او موزانو دینج
 کین مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادگار کاتبم چه نزانده دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفزالدین خان

<p>که وی پد پتد خوله همدغدی لغتاز دینا چه در بنکاره ضلیله زیبا مخ دمر باکی نا بلخه لغزوری همدغدا میدوار دینا چه در پینبی دی خوارید ویر غون دی</p>	<p>دخوار عاشق ژر اهرام وی داستکار دینا دخوار عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پچیل وصال کنی خوشحال و محبوب باکی نا دوی جینو پزده ضای بل کره اورون دی</p>
--	---

زهره آرام پد درسته شه کاندی خوبون دی
 دوی مینو پر زره ربانی داغون دی
 فخر اگا او پد تا نو پفریادون دی
 عاشقا نو زری مات کانزغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سین پنا
 د مینا نو وصال عین لوی انتر ونا
 د بلیتون اوردی پد پدوی در سطر ونا

پر هیانو هر شه دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان د بنایند زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه بنشیند بانذی پتری کله جویزینا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یو نو خوار نظر له چلر بخته مرد دینا
 بسخ نجو یزیدی د بلیتون کاری پر اردینا

ذکر د برگزیده احمد ملا نور محمد نایبی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 د ملا یار محمد زوی دی اوس پد پیچوای کتب اوسمی علوم شرعی دی ویلی دی
 او قدری کاپر عمره دیر یو یو سر دی ایتا کفن او د قند لارینا د کنبی پنجه کاله
 د ناندان عالی شان د حاجی میر زمان دارقینو او کربنو نجو نوا ستا دو او نجو خزان
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کنبی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د انا تاب
 کی کنبی دی پنا مه د پادشاه بهجی شاه حسین اوله معتبره کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کری دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کنبی تدریس کا شلمه شریفین

او بخاری شریف او هدایا و کتوز او طریقه محمدیید او نوز مرد بد کتبه بد تقدیر می نوی
دالتظم دده دی بد لصفحت کتبی محس

نظم د لصفحت

تدمون تروندی پندین سی زما یاره | | تدره فریاد کوه بد شو کو کاره
استغفار تو بد کوه دجان و پاره | | تدمیم جان ساند پناه غوار ناره

بیداری کرده بد سهار کتبی زما دلداره

زه و تا ترویوی کریم زما وروره | | بد سهار بیداری کرده آهز و گوره
ابد تدمی پچبا کتبی یا بد اوره | | چه ستا حال بد چه تر رنگسی له گوره

بیداری کرده بد سهار کتبی زما دلداره

چهر وقت له مسلمان دلداری کرده | | چه در پیمید کتبی دیره بیداری کرده
هم پر پیل صورت و تراره هم زاری کرده | | داجیل خان کتد حساب تری بیزاری کرده

بیداری کرده بد سهار کتبی زما دلداره

تدمیخ الابلا مکره دنیا کتبی | | داو زیان دی زما جان پتقا کتبی
ستادیر سوددی درنگه و ایم شر پت کتبی | | لکناهد خلاصی دیردی بد عا کتبی

بیداری کرده بد سهار کتبی زما دلداره

تدمی خدای حکم مدغم و غار | | نیک اخلاق کرده تطلب او بند خوی دار

قصه دسوی از داوین

غروب دینی یار از داوین او سوی قصه سوه

یوسوی داوین اشاسو

یاری بری کوله یوله بلی یاراند سوه

اوین وویل چه سوی

بی تانی بنادی نسته شپه اووخ چی پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی مراد سوه

سوی و داوین بکور کی

قصه بی شروع کره بر سههار تو بد نمند سوه

سوی تل سلید داوین و

خیلوی سوه سی تینگه چه بر پری پذیرم سوه

اوین هم عزت دسوی کا

دیار دزیره دپاره بد مقبولد ند پلمد سوه

یو ووخ سوی یلیستیا کره

خیلوانی را خبر کره دسوی قول سلید سوه

نور از پره نوبه سوه

بچه هی همرا سو

نور از نوبه قصه سوه

ای زمانیا ز نیکوئی

نور از نوبه قصه سوه

دسوی سری الفت کا

نور از نوبه قصه سوه

ژوندون ی پیرو کی

نور از نوبه قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

نور از نوبه قصه سوه

ساتنی دابروی کا

نور از نوبه قصه سوه

داوین دپاری داکر

نور از نوبه قصه سوه

ادبش را معنی دسوی کورتند |
 داتنگ پد بسی شان و پچی مذخای یوه گونوه سوه
 راوری ی خواریه و ه
 داتولد پیری را در لدد ادبش یوه گولده سوه
 ادبش وبری ولاری کورته
 سوریای نومی خای مذ دلودی تولد شرمنده سوه
 سوریای نوجیت کا
 ول ساود ادبش تقدی پیر دوستی سره توده سوه
 پیر سوی اشناد ادبش سی
 دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه
 هر شوک چه یارانی کا
 هر چالده مناسبه اشایی او طریقه سوه
 چه شوک مناسبه کار کا
 لد چیل قنره سمه دهر چا پینه را ادب دکوه

یوغاری ولید پورتند
 خوار خوزبه ققد سوه
 یوشه وه لبر وانبده
 خوار خوزبه ققد سوه
 ختدی سنو پورتند
 خوار خوزبه ققد سوه
 باسوی ملامت کا
 خوار خوزبه ققد سوه
 باید چه لبر پهوبش سی
 خوار خوزبه ققد سوه
 چه پیل کا پیلخانی کا
 خوار خوزبه ققد سوه
 عبرت لدی گفتار کا
 خوار خوزبه ققد سوه

○ ○ ○

و کردار مستم دوران نیشاد عالی تبار ز بده از زمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی پد و یله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی هغه وقت چه سلطان ملخی تومی استقلال وموند اوله غزنی تر حله اک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غللی او پد اتغوی حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان تومی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته پار چه د
 صفوی پادشاه محزا و جلگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت و کا
 سیدالخان چه د تیگالی پلار زوی و سپهرات او شجاعت زنده در روزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکان پقته مار کبش کرین خان بیگر بگی
 ووازه سیدالخان ناصر د پستو د بنگر و سپه سالار و او دن نوستلی و علوم
 مروج بلکه فقه تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کت چه د میر و مین خان پرتو
 کتھی د صفوی بنگر دقته ارد خلع انتقام تدر اغللی نو سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزا د پستو سپه سالار و او شواری د صفوی بنگر چه تر هاب
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

شہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین ملکان وفات سو لاسید النخان عالیشان
 و شاہ محمود سپہ سالار سو اوپر اصفہان ی یرغل و گا دھڑیا نو پجنگو نزلو لو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پہ سجد وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولد صیصہ بیہی فراغ و اشکاری ویل او د عشق سزہای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی دشور ویلو فرصت ی نسد
 او درجی ی تیر پزی پھ سہی جنگو پھ رستم ہم حنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعارو تخی دغد بدلہ پھ زند کفن کا ب ہم پھ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیشان بذکر مزین وی

بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر تہ قول پھانسو

نورندہ نیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سوی اشرفی د پد تندی بانڈی پری کری + گزی پباغ کبھی لیلو نو کبھی نخری کری

پہ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا شو

میں پر اشنای کا شنید ورنہ بد کریا ہی کا

شہی دستمگاہ خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دورخیو دبانو غش کات کا

پر بارسی گورہ طعنه دو لبر دتیر بنان سو

میں پر لویو غرو می مرتور پد نیمو شیو می

ووزی لرو وطن وطن پرین دی پر چولونچی + فریاد ناری وکاپا ورن پد نل یو می

وصال کی نصیب نسو گورہ زچ دک پد ارمان سو

ناری وہم عالم دشتی تر صجد سم

ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتا می نفس نقری زاو زمانہ زچ بد

نظر پر ما غریب کرد پد تا خون می تا پچا نسو

شبحم پر گلو بنکاری زما اسکی داری لاری

خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شہ لم تیرہ پیر اپناری ناری

سکارہ سوہ چر محنون سیم لیو توب می اوس بیانسو

بوستان بھی زیاد کی رنگین پد او بکو زما دکی

درد پر بار ملکون دی پر لیل پچا شادی + پمینی زچ و شادی تدوایی چلا د

نلسی بلیتون سیم زہ سیدال امی بیانسو

در سید خزانند پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر عدالت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لوروه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تدر نزدی و چه تازی نو میبوی سلطان ملنج
 پد بهغد وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعارض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچینی والی له میزنود پیتنوا اسپین بدیره علماء شخه نوست
 د کا او میره محی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدر ایران د
 روایت دی له تقدراو یانوز چه سلطان ملنج و سورغره تدر نزدی چنگ کنش و مر
 او صاحبی عادل چه د نازو دورود د پلار پان تقام جنگ تدر دلاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کره او د جنگ لیونو انا نوسره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سیلمیتا او غریبانو مسافرانو چه پالند معروفه دن او هر وقت چه پد ژمی بد
 مسافرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ابرول پد سو سو میلماغه بدی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بد کالی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوسه ی له ضیبر تر کوساند خپور سو نازو پیمال د بنالم سخا

هرگز و ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه سن درج پادشاهی دقتدار او
 اصفتان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خلودر زمان درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نوزعبه الغریزخان او یحیی خان او عبدالقادرخان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختی پلاره چه نازو اما عابد همانه نبوی ده او خلیو
 زامنوئی یوز عمر په اودا سند شیدی و درگزی او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لدسوفرب کی ولید چه شیخ بیستی رگه اهد علید ورتد وایسی دازوی بند تربیت
 کد چه لوی سی لوی کارون بد دکا او پیزیارت د بیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 به کی پیدا سی پادشاهان چه دین بردن کا فوجا چه میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت و عبادت سره لوی کا اود دین فرایض کی لقول پر اوسم کال در درمنوول
 او هر گد به کی ده ته نصیحت کا چه زوید د شیخ بیستی نیکه قدس الله سره لقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیدا کرمی ددی دپاره چه لوی کارون تر سره کرمی او خلق الله بخدمت
 ستا آرام دکا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زمانه ماته دلو یو کارو دکولو وصیت دکا زه بابد هسی کارون و کرم چه چه
 صد الله بجزی ی قوم دظالمانو له اللهم دشوره نوی مسجد و شکر و کرمه اودوی

حضای دابعد کار و پید ماته مورسپارلی و او وصیت ی کیری و دانوستا د عبادو
 او بنده جانو خدمت و پید ماته رسره کا زما پلار سی و ویل پید نازو انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت سی ارتقید و د پید د خدای تعالی فتح . پینا حاجت ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود پید دونه زره بیتو نذ یکینی ده او بنده ی بندگات
 ادا کری او داسی ویلی و پید ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باعی پیر دنازو
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی وه الحق پیر بند رباعی ده

رباعی

خاشاکی خاشاکی ی لسترگو شجده ده ویل ژوندی دی یوه نواد خندیده	سحر گدوه د نرگس لیمه لاندوه ما ذیل شده دی کبلی گدوه لی ژراری
--	---

رحمة الله على الماضين كلهم الي يوم الدين

گر د در شهوار عصمت جلیمه حافظار . جلیمه د خان علمین مکان نو شخالیان
 فتح گدوه پیر د عبد القادر خان فتح سگه خور کیده زما پلار سی روایت کا
 پید زه بنو ته د لار هم پهنه وقت د اپننه ژوندی ده او د خیل پلار پیر ژوندی
 رو به علوم ولوستل او بیا د شیخ سعیدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار پیر عبد القادر خان پیر لاسی بیعت د کا پیر بند هم د شیخ دوران

خلیفه

تلیف و روایت کا پیر حلیمہ بی بی فاضلہ اور عارفہ بیگم دہ اوپہ سرا پر دہ
 دسعمت ناستدہ میرہ ی نذی کری اور خالق عبادت کا او دخیل درور عبدالقادر
 خان پکور کبھی لورونجو تدرستل کا اور قرآن عظیم ی ہم پیاد دی زما پلار وویل
 پیر حلیمہ بی بی پد پنتو بند اشعار ہم دایمی او پخیل عصر سر آمد اقران دہ
 او موزونان د پنتوی اشعار فرخ بنوی دلقون او طریقت کتبی قول
 لوستلی دی او سی دایمی پد مشکلات دشقوی شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سرہ صل کوی د حلیمی پد اشعار کبھی مجازی عشق بزینکاری
 بلکہ قول شعروندی د صیقت پر لاردی او د محبوب حقیقی صفت کا دغد
 یوہ بدلدی زما پلار ماتد وویل پد پخرا نذ کبھی د انعلوم رتد اللہ علیہا

غزل

دانشای بفرخو بند سہی شان شوم	چو سببم پد ممتاز کد فر جهان شوم
پہی کر مہ ستا پخند سر فرار دہ	شا خواند پخو رنگد در حمان شوم
پہ مجازی دایا زولاری لڑ پد ند	سر بلند د تر محمود غزنوی سلطان شوم
دہر چاوتد پد گورم وارہ دی دی	د جمال پد مند اروی شادمان شوم

غیر فخری نوز در بحر شو | پر خلیل و پر عدو بانندی یکسان شوم

حلیمی دغا ز طریقات لحد شو

چہ دی بیل بیارہ نکا پد گمان شوم

ذکر د عارفہ کاملہ بی بی نیکنجندہ داعصمت پناہ او عارفہ د اہل دین شیخ

فائدہ داد لورودہ بقوم محوزی چہ پدا شنغر کنسی کورنی او پلار نیکند دمن ز یو

مردان وہ ہسی و ایسی کاتب الحروف محمد چہ ز ما پلار روایت کا چہ شیخ

امام الامین خلیل غور یا خلیل پچیل کتاب اولیای افغان ہسی کنلی دی چہ

شیخ الحداد لوی ولی و اولوری نیکنجندہ چہ پتحتیق ہم نیکنجندہ عارفہ بنجندہ

وہ علوم دینی و اولوستل او پر ریاضت او عبادت د خدای عترت کا چہ

۹۵۱ ہجری پد جبالہ د نکا پد شرعی د شیخ قدم قدم س اللہ سرہ را غلہ

چہ د خرابہ محمد ز اہد خلیل متی ز زوی و او عارف د خدای و پد

۹۵۶ ہجری لد بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی

نس پیدا سو او د شیخ بمعرفت د خدای شہرت و کا چہ پد ہند او پستونخوا

شہور سو نقل کا چہ شیخ امام الامین ہم ددی عرفالہ اولاد دی او دی

کتاب اولیای افغان ہسی کا بی بی چہ بی بی نیکنجندہ چہ د خدای عارفہ اور اجد

د زمانی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لصفه نده لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی اوز ما پلاری لصفه لیدی وه پد بنو کبلی
 هغه وقت چه دی تلی و پسر د هغه کهای دغه شعرونه له هغه کتاب ز مال
 دیلار پیاده وه په مادله حنی نقل کول چه کتاب می پد کرد عارفه دوران
 رنگین وی

مثنوی په لصفه کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره پر بد پانظره کرده
خودنمای شده خود بین	شکر صبر پر هر حال کرده
که خبر شی له سنجین	بشده و روح بد پزیره ای
دبی نماز او دبی دین	سنجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له بنو کهای امان را کی

بل لصفه و لهما ایضا

لوزی لوزی وینا پر پریده	دضا ای حق ته غایه کبلی د
-------------------------	--------------------------

پا خلاص کی کُنی لیرده
 سرد یار پر رضا کنسیرده
 زره پنکر دیار بلیرده
 اوس لیر کی کُنی ریزده
 که داوسنی که دیرده
 دلقا پر لوری پسی زده

دینا پاته له بر چاده
 قوت لری پیا نگی
 حان لب خودی ز غورده
 کل دنیا بد و بندشی
 لول غواری مسجون
 دنیا ترک همه که پوه کی

ولها ایضا "رحمها الله"

بی خدمت ی هوسیزده
 ونیکی ته دلا ریزده
 بدی مکره و پو هیزده
 دباران پدود و ریزده
 لانا را تیریزده
 پزار یو ته ژر ییزده
 له غضب و ویریزده
 یطلب ی و بنوریزده

یطلب ی و دریزده
 لجمله بد و نفرت کرده
 پد نیکی کنی اخلاص کرده
 پر گناه لده اری و ستر گنده
 چه یارب العالمین
 خدای برحم تیا و کا
 بی پروا و خدا تیه شد
 بر غد فعل چه ی حق دی

ذکر

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال اللہ بقا ہرہا
 بی بی زینب و حاجی میرزا ن علیین مکان لورہ پیر لہ کو پینوالی ی
 پحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلہ ہند چہ قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی او فقہ کتا بوندی ہم ولوستل او دفاری
 مشہور کتب ی ضبط کرل استا دعلومی ملا نور محمد علی دی پیر دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی ہسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیرہ ہونیا رہ او ہمہا تو دامور و عالمہ بنجد دہ او دپادشاہ حجاہ
 شاہ حسین پامرو کی تد پیر کا او برکد پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاہ دزمان ی پچر و عمل کا اولفایح ی ادوری دار مشہور اردصد و عصفہ
 بند بند شردن ہم وای بی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا برکد لولی او لمضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشاہ
 تد درس او کبیل او ولوستل و ربنی نقل کاپیر دشاہ محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضاہر تد را درید نو دپادشاہ خاندان عالی شان لول مخبر

او محض را تو در محرم سازی اد غلبی کا بی بی زینب چه واقعه در ورور
 وفات و اوریدله دیره غنجد سوه او پد تلاوت د قرآن اولما نخذی
 تسکین و کا دتلی دیره او هسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دو یله
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی د تقول کا ندان عایشان د پادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
ز په می پویر کی قبلا سونا	چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راند تورتم دینا + زره د بلیتون پتیخ کر م دینا

هونگ غنجن پدی ماتم دینا + دیا پهی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
------------------------------	--------------------------

خوان و میره دتوری جنگ ونا + دلا د کام پنام ونگ ونا

دبمن لره بو یونگ ونا + پر میدان شیر ویا پلگ ونا

اضوس چه مرگ دده پچرا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
---------------------------	--------------------------

محمود ندیوزی خور ژاری + پیر مرگ دتول کللی کور ژاری
خلوان لاشه پامچاد دور ژاری + بکر سپاه د پبی سپور ژاری

پینتون دیتول پوادیللا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاتد تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
دپنتون کور سوتاره تور عالم + رانقد دمنجن بلا پیخور عالم

چد پامچا ولا پینتون گدا سونا قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخو پینتون ولادی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود عالیان
پاتد سوخت و تاج دتول اریا + زریه ی راسو پیر سو کا خوشی دمنجان

وایسی پینتون اوس بی پامچا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اسمان بیاد د شتم کا تر گند + دشلاوه تا پیر دپنتون و پیرند
دمنجن دیاز عوبد پیر کا نوزند + پیر شاه محمود د کا یقبر کی بند

پیر کور عوبد پیر شور و غوغا سونا قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژاری شاه محمود شه سونا + پینتو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فراخ شه سونا + پامچا پیر و شمت پناه شه سونا

دپنتو پیرتم فنا سونا قذ بار واره پتریا سونا

محمود خوران دی ولی دلا کی ما + لختت قنایج تد پرتھ سوی جلا
اصفهان ولی پاتھ سونا لتا + سردر پورته کره پد شکری اعدا

دبمنین ولای بیاشا وضو سونا قند بارواره پتریا سونا

اورم ناری دغمم پد کرین فریاد + پنتون پیرمگ دشا همد سو بر باد
زبون پد قتل ہو جان من سونا بنا + دساندوبغ دی چدر او پرمین ی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قند بارواره پتریا سونا

ورور مقودتا حولا کی جنت + درد کی تاتد پسله مرگ راحت

روح دوه سنا د پلوی ورج د قیامت + مخ دوه راون د خدای پمهر و رحمت

دخالت و صحت تل پتریا سونا قند بارواره پتریا سونا

کرد شاعر برگزیده زرغوند زرغوند د ملا دین محمد کاکر لورده پد پنجوا سی

کسبی اوسید د او پلاری و کا تحصیل د علم موا و د فضا حنت الحکامی زده کرل

او د فضواء اشاری د لوتسل زرغوند پجباله د سعد الارضان نوزری وه پد نوزیالی

زمانی هلدود او لوتول علم و هنر خاندان و مامد هسی نقل و کار ما پلار پد زرغونی

د شیخ مصحح الدین سعوی رحمة الله علیه کتاب د بوستان لوتول پد پتوشو نظم کا اونوم

ی و بوستان دپنتو چه در کتاب ی پر سنه ۹۰۳ هجری قمری پائید و رساده
 او تونکات عارفانه اولضیح حکماندی پد پنتو کمر علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم و دیل او پزیره د فضیله شهرت و کاسی چه موزونان
 در روزگار بهی اشعار لوستل او دپنتو پر بوستان بی سیر کا او طونه دیند
 او بیضیت بری لؤل لؤل هسی و ایی چه زرغوند کی لداره بنجده و خطی نورانی
 و اولکاتافو بهی له حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلاد هسی و دیل
 چه پر سنه ۱۱۰۲ هجری قمری ما د زرغونی پنج خط بوستان دپنتو ولید چه خیل اشعاری
 بیخنده خط هسی کنبلی و چه خطری ی خط ته عاجزی کا او دغد و حکایت له بنده
 کتاب زما پلار رحمة الله علیه پیا دو چه زه ی پخوانه کنبی کا بزم
 حکایت له بوستان دپنتو

چه لاشاقو هم خوبه ده
 بانیزید چه و رویدار
 بکوشه کنبی تیریدی
 رآچه کرکی ناپام
 پامرو پخوانو و خیر

او دیدلی می مقده ده
 د اختر پورخ سهار
 له صام راوتکی
 ایری خاوری پیا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخیل بخ پر پاکید و سو
 چید پاور کی سہم نسکور
 یاد بزن شکوہ کوم
 لہ لونی شان پر یگر
 خدا یتد نسی کرای کتل
 لوضرہ پکار نندہ

بایزیر پشگر کینوسو
 چیدزہ ویریم دبل اور
 لہ ایر و بد شد بد ویرم
 ہو پو بانو خان ایر کی
 تو کچہ خاندگری تل
 لوی تل یگفتار نندہ

قراضح بد سر لوی کا
 تکبر بد تل حور کا

ذکر دعفت ہمراہ رابعہ حال ددی شاعرہ ماتہ ندی معلوم سوی
 فولب شد چید بکارہ ده منجد ہسی دہ چید اشاعرہ دقتہ ہر وہ او پدوران
 محمد بابر پادشاہی ترونہ کا ہسی وایسی چید اشعار کی دیر و دیوانی
 درلود دغدیوہ مہلہ رباعی ماتہ صدیق اور فیقحہ طاہر ہجر یانی وویلہ
 چیدزہ ی دقتہ پنجر اندہ را نقل کوم

رباعی

پایور دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون کا
نوم ن د بغه د لند بلیتون کا	دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال دکاتب الحرف

حقیر فقیر محمد بنو آل - مولف ددی کتاب

ایسی محمد زوی داد و دخان زوی دقادر خان بقوم ہونک پہ زمونہ کہ ہول
 اصل شاہی مرغ و وہ پہ زمانیکہ قادر خان لہنہو شاہی راغی سیوی تڑاہ سبتہ
 و سیدی سبتہ خدمت پہ تانسانا دغیب او قسمت راغی و دقند ہار پتخا کتو
 پکای د کو کران استونکہ کولہ او پیشدی وزارت تادرخان دیر مٹری
 و سین د ۷۷ کالو پہ ۱۸۵۸ لہند بگری و نات سوا او پہ سبتہ ہی چہ کو کران
 تزمیری بیخ سو زما پلار چہ داد و دخان تزمیریا پلار ۲۹ لہند بگری پوغند توزان
 تزمیریا پلار او پہ آوان دصاوتی علوم توستکی و او پتخل مٹری پوزوانا
 او فصحا و علما و نامہ نہاوند او دیر مٹری قند ہار تلمی او دکی نزون او بن

رباعی ولد ارفیض^۱ رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زره و شخه ثورک چه دینی تاله لئو انویا و یرو شخه
دیره و له زره کدی وینی وینی شاشی چه کوه و دغم لویدی تاله کوه و شخه

اوس چه دی بز حال دپلار اونیکه و کینس ز فضیل حال بهم کارم او دفر اسی
لید ونگی پیچروم زمار اناگ دی نابودی دنیا تریغنی قرلدی واقع سوی و پی
۱۳ درج البرجب سنه ۱۰۸۴ هجری بکوکران کینی اوسن تو دتیز و رسیدم نزی
پلار دوسی رانده شروع کا او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
د دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتحات علوم که قانیده او عرض او
بیان او معانی او لغز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دقتد ارب بارته او ترا اوسد به نظر کیمیا ان
دپادشاه اسلام بادیم او هر کله پا حسان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرطبه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بلده بهر ^{دین}
او وز چه می بهم خوبی نکا بیلدی اشغالو پد بل شتر پدی اوقا تو دعر چه می تیرکه
هر شوکتا بون می و کینل چه یوله دغو شخه دغه خزانده او لغز دادی یوکتا ب

کتب علمی پد بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بدست
 کتاب می فتول علوم و فصاحت پد پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره نزل سه کربل
 بل کتابی کتب علمی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹ هجری قمری دی فد کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تد پیش کا
 سل طلاوی ی ماته صلعه تا ادبر کله و لسی مرامم دپار شان دی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر درمست نظر کا خاص بیا
 ها در خان عالیجان پهر من درخ یقند بار دغرباو پرسر تطل درمست دی فائق
 دی عمر و میرا مال دیو دیوان دا شکار و هم سد چه پردی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غزنونه او قصابه ادربای لری کله چه طبع قاهر میل دشتر او دنیا
 کا شتون کاتب هم او موزونان در روز محاری خوشوی کله چه در خان ستان
 سبندزه او پورکان لری کار عار کار کا نوز پنجرانده کی می خیل احوال و کیش چه
 دی کتاب و یونگی مانه دعا و کا او هر وقت می پد دعا یاد کا خیلدیوه غزل
 هم دلته دمنوشی بطور کاتب هم چه پر صفحه در روز محار یا دگاروی نوز
 شکاری پدیوان کبیری یونان دی شایقان دعلم او شغری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزوبه

ساقی پا خند سره ملودک یو جام را	سالمغ نا آراسم بیم آراسم را
بیلد مېو د بھار ننداری حکم م	پیر لری سو د خو بی بند پیغام را
د نیا پا تده بندی مویو گری ده	یو گری می خو بنو کدی گری انعام را
د بلیتون پتار یو کی می زده شین سو	رنا لمر د جام د میو نطلام را
نا کامیو د نیای کام را تریح کا	پدی خوبه کا کام ترصد وانا کام را
نه نشاط سته مستی سته نرنندی	اچده سم رنده سفد او بد علی الواسم را

پا و بوی سوره زو رکی بز شخرا تو دک

محمد ته آوردک یو سې جام را

تمت القاب بعون الملك الوهاب اللهم اغفر وارحم لکاتبه وقار د من ند حق علینا
 والصلوة والسلام علی رسولک وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
 پوړی د جمعی ۶۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری لیسند بار سېن او مواف

محمد هوتک بهم فارغ البان سو الحمد لله مره اکثر

تاریخ دهم ماه برج الاول سنه کبیرار و دوهدهشت و پنج هجری لیسند

از مجرت رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیز فزیر شیران تقصیر

نوز محمد فروتنی برای عالیجاه رفعت عالیجاه مردار عالی تبار مردار

مهدل خان قلمی فرید هر که خواند دعا طلع دارم

ز انکه من بنده کند گورم این کتاب را اقراناس محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص از برای عالیجاه تجارت نشان

حاجی عمر ابرقوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری باسجالت تمام قلمی شد

کتابخانه کتبتون

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**